KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
M08
Call No. D.E.V.-A Acc. No. 11194
Author. ദേവകി അമ്മ ടി. കെ.
Title. ആദർശ ജീവിതം

1485

N7:1194

ആദർശജീവിതം

ഗ്രന്ഥകർത്രി,

എൻ. കെ. ദേവകിഅമ്മ.

പ്രസാധകർ,

ധർമ്മദേശം പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

NATIONAL BOOK STALL SPCS LTD. KOTTAYAM

Copy Right reserved.] [വില ഏഴ് അണ.

No: 11194

1108

മുഖവുര

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞത, ബുദ്ധി വ്യവഹായചാതുര്യം, ശാസ്ത്രജ്ഞാനസമ്പത്ത്, ഭരണനൈപുണ്യം, കലാപ്രതിഭത്തി എന്നീ വിശിഷ്ടതകളാൽ പ്രത്യേകം വിശ്രുതരായ എട്ടു മഹാന്മാരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ലഘുസംഗ്രഹമാണ് "ആദർശജീവിതം" എന്ന ഈ പുസ്തകം. കഥാപുരുഷന്മാരിൽ പലരും കേവലം സാമാന്യമായ ലൗകികരീതികളിൽ നിന്നു സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടുമാത്രം ലോകം ഒട്ടുക്കു ഗണനീയരായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിതത്തിനു് ആദർശമാകത്തക്ക സകലയോഗ്യതകളും സിദ്ധിച്ച പ്രസ്തുത മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം ലഘുവായി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തിനും സാമാന്യവായനക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രയോജനപ്പെടത്തക്ക രീതിയിൽ ആകുന്നു. പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ ഈവിധം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനവധിയുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണമാതൃകതന്നെയാണു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിനും അവലംബം.

ഗ്രന്ഥകർത്രി.

വിഷയാനുക്രമണിക.

PUBLIC LIBRARY KOTTAYAM

		പുറം.
1.	വില്യം ഈവർട് ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ.	1.
2.	ബഞ്ജമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ	19.
3.	സർ ഐസക് ന്യൂട്ടൻ.	33.
4.	ജനറൽ ഗാർഫീൽഡ്.	42.
5.	ജാർജ്ജ സ്റ്റീഫൻസൺ.	58.
6.	മിഖയൽ ഏഞ്ജലോ.	66.
7.	ലൂയി പതിന്നാലാമൻ.	76.
8.	നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട്.	87.

THE KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM

ആദർശജീവിതം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വില്യം ഈവർട് ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ.

പത്തൊൻപതാം ശതവർഷത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടം മുതൽ മിക്കവാറും അവസാനപാദംവരെ, സപ്രജീവിതം മൂലം ആങ്ഗലരാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ അത്യന്തം വിശ്രുതനായ ഒരു മഹാനത്രേ, വില്യംഈവർട് ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ. സമുചിതമായ കൃത്യബോധത്തോടും ഉന്നതങ്ങളായ ആദർശങ്ങളോടും കൂടി യൂറോപ്പിലെ ഭരണകലാകുശലന്മാരിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ധാർമ്മികതപത്തിൽ ഇത്രത്തോളം നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്ന മറേറ ആങ്ഗലഭരണമർമ്മജ്ഞന്മാരെ ലോകം വളരെ ചുരുക്കമായി മാത്രമേ കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. മതം, സാഹിത്യം, സമുദായം എന്നുതുടങ്ങിയ ഗൗരവമേറിയ വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം അനേകമനേകം ബുദ്ധിമാന്മാരേയും ചിന്താശക്തരേയും കേവലം വിസ്മയഭരിതരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സദാചാരത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ മാതൃകാദീപവും, ധർമ്മപരതയുടെ അകഷ്കമായ സൂക്ഷ്മസീമയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടജീവി

തത്തിൽ നിന്നു് ഏതൊരു പഠിതാവിനും കൃത്യമായും വിശദമായും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സ്കോട്ട് ലൻഡ് ദേശീയരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ജാൺ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ, വിശ്വതനഗരമായ ലിവർപൂൾ വാണിജ്യ കേന്ദ്രത്തിലെ ഒരു മികച്ച വർത്തകനായിരുന്നു. 'ലീത്ത്' എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു വാണിഗ്വൃത്തിയുദ്ദേശിച്ചു ലിവർപൂൾനഗരിയിൽ എത്തിയ യുവാവായ ജാൺഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ, ബുദ്ധിചാതുര്യം, പ്രവൃത്തിക്ഷമത, പ്രായോഗിക ജ്ഞാനം എന്നിവയൊത്തു് അത്യന്തം വ്യവസായശീലനും ഭവിയിരുന്നു. ജീവിതതപ്തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമർമ്മഗ്രാഹിയായ ഈ യുവവണിക്കിനു് അല്പമായ കാലത്തിനുള്ളിൽ അതിഗണ്യമായ ഒരു വണിക്പദവി സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ഹേതുവായിത്തീർന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദാചാരോജ്വലവും, സമീക്ഷാചതുരവും ആയ ബുദ്ധിചാതുര്യം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. മിസ്റാബട്ട് സൺ എന്നൊരുശ്രേഷ്ഠകുലജാതയായ തരുണീരത്നത്തെ അദ്ദേഹം യഥാകാലം വിവാഹംകഴിച്ചു. ഈ മഹിളാരത്നം ഒരു രവിവാരപാഠശാലയിലെ അദ്ധ്യാപനവൃത്തിയിൽ കൃതകാനഭിതയായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, ആദായം ഉദ്ദേശിക്കാതെ അനുരഞ്ജനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകമായ ഔദാര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോരികയും ചെയ്തിരുന്നു.

കഥാപുരുഷനായ വില്യം ഈവർട്, പ്രസ്തുത മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ദ്വിതീയസന്താനമായി 1809-ാംവർഷം ഡിസംബർമാസം 29 നു ജനിച്ചു. ഭവനത്തിന്റെ അടുത്തു് അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നൊരു പാഠശാലയിലാണു്,

ബാലനായ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ പ്രാരംഭവിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിക്കപ്പെട്ടതു്. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായതോടുകൂടി ആ ബുദ്ധിമാനായ ബാലൻ വിശ്രുതപാഠശാലയായ ഈറ്റണിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.

അക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാഠശാലകളിൽ നടപ്പിലിരുന്ന പഠനസമ്പ്രദായം തീരെ പരിഷ്കൃതമായിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം എന്നാൽ ലാറ്റിൻ, ഗ്രീക്കു് എന്നീ ഭാഷകളുടെ ഗാഢമായ ജ്ഞാനവും സൂക്ഷ്മമായ അഭ്യസനവുംഎന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. ഗണനശാസ്ത്രംഅഥവാ കണക്കു് ഒരു പാഠ്യവിഷയമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിരുന്നില്ല. സങ്കലനവ്യവകലനാദി പ്രാഥമിക തത്ത്വങ്ങളുടെ പരിചയത്തിൽ കൂടുതലായ ഗണനശാസ്ത്രജ്ഞാനം അക്കാലത്തു വിദ്യാലയവിതരണത്തിനു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുപോന്നതുമില്ലായിരുന്നു. 1836-ാം വർഷംവരെ, ഈറ്റൺ ഫൈസ്സൂം ഒരു ഗണനശാസ്ത്രാധ്യാപകനെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നതു കേവലം ആശ്ചര്യാവഹമല്ലയോ?

ഈറ്റണിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ഏഴു വർഷക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുകയുണ്ടായി. ശോഭനമായ ഈ വർഷഷട്കത്തിലും ഒരു ഉത്തമവിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നില പരിപാലിക്കുന്നതിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ അത്യന്തം ജാഗരൂകനായിരുന്നു. കേവലം ഒരു ഗ്രന്ഥഭോക്താവായ വിദ്യാർത്ഥിയായിട്ടല്ല, ഇതരങ്ങളായ ജ്ഞാനപ്രയോഗശാഖകളിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഗണനീയമായ ആസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. 'ഈറ്റൺ പലവക' എന്നൊരു വിദ്യാലയ മാസികഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അധിപത്യം വഹിക്കുന്നതിലും വാഗ്മിത്വത്തിലും രചനാചാതുരിയിലും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്ന സാമർത്ഥ്യം പലേ

അദ്ധ്യാപകന്മാരേയും വിസ്മയഭരിതരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിരന്തരാഭ്യസനത്തിലും അവയിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉപരിപ്രയോഗത്തിലും ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണെ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്ന യാതൊരു അദ്ധ്യേതാവും അക്കാലത്തു് ഈറ്റണിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം അതിപ്രശസ്തമായ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കഥാപുരുഷൻ 1829-ൽ ആയതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യൗവനദശാരംഭത്തോടുകൂടി ഓക്സ്ഫോർഡിലെ വിശ്രുതകലാമന്ദിരമായ ക്രൈസ്റ്റ് ചർച്ച് കാളേജിൽ ഒരു അദ്ധ്യേതാവായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.

ക്രൈസ്റ്റ് ചർച്ചിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുന്ന കാലത്തു ലാറിൻ, ഗ്രീക്കു് എന്നീ സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണോളം സമർത്ഥനായ ഒരു യുവമുഖ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സാഹിത്യത്തിനോടുള്ള ഈ അഭിനന്ദനീയമായ താല്പര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഗണനശാസ്ത്രത്തിലേക്കു പതിക്കുവാൻ ഇടയായി. ഇങ്ങനെ ഗണനശാസ്ത്രാഭിരുചി യുവവിദ്യാർത്ഥികാലത്തു അദ്ദേഹം ഗണ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ഭാവിയിൽ ആങ്ഗ്ലഭരണമണ്ഡലത്തിലെ കോശാഗാരാധ്യക്ഷൻ എന്ന പ്രശസ്തപദവിയിൽ എത്രത്തക്കവിധം അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയവാനായി ഭവിക്കുകയുംചെയ്തു.

കാളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ പ്രതിദിവസം ഏഴുമണിക്കൂറിൽകൂടുതൽ സമയം ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചുപോന്നിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെ

ടുന്നു. ഗ്രന്ഥഗതമായ ജ്ഞാനം സ്വായത്തമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തന്നേയല്ല, കാളേജ് വക വാദപ്രതിവാദസംഘത്തിന്റെ കാര്യദർശിസ്ഥാനം, അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം എന്നിവ വഹിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച വൈഭവം കേവലം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. ഈ അഭ്യസനപദ്ധതി തന്നെ അവലംബിച്ചു നിസ്തുല്യമായ സാമർത്ഥ്യത്തോടെ പ്രസ്തുത കഥാപുരുഷൻ ഗൗരവമേറിയ രണ്ടുപ്രത്യേകവിഷയങ്ങളിൽ പ്രശസ്തമായ ഒന്നാംക്ലാസ്സുവിജയം നേടി അങ്ങനെ കാളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം സമാപ്തമാക്കി.

കാലോചിതമായ സംസ്കാരവിശേഷവും നിശിതമായ ബുദ്ധിയും ഉന്നതമായ വിദ്യാസമ്പാദനവുംകൊണ്ട് പ്രത്യേകം ഗണിക്കത്തക്ക ഒരു സർവ്വകലാശാലാബിരുദം നേടിയ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ ലോകരംഗത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിലേയ്ക്കുള്ള ഘട്ടം ആസന്നമായി. ക്രൈസ്തവ മതശാഖയിലെ പൗരോഹിത്യമോ, ആ സ്ഥാപനത്തിലെ മറ്റുവല്ല മാന്യവൃത്തിപദ്ധതിയോ സ്വീകരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെമോഹം. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായ ജാൻ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ സ്വപുത്രനെ കേവലം ഒരു മതപ്രാസംഗികനാക്കി വിടാൻ അനുവദിച്ചില്ല. നീതിന്യായശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രാവീണ്യം സമ്പാദിച്ച് ഒരു വക്കീലോ പാർലമെന്റ് എന്ന മഹാമന്ത്രിസഭയിലെ സഭാനാഥനോ ആയി ലൗകികസ്ഥാനമഹിമയെ സ്വപുത്രൻ തെളിയിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ലോകവ്യാപാരചതുരനായ പിതാവിന്റെ മോഹം. അതനുസരിച്ച് ആക്സ്ഫോർഡു വിട്ടതിനുശേഷം ആറുമാസക്കാലം പുത്രനായ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ ഇറാലിയിലെ

പല പ്രദേശങ്ങളും ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുവാൻ അവസരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനുശേഷം ഏതാനും വർഷക്കാലം രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ വിവിധ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമയം മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ നിയമജ്ഞനെന്ന നിലയിൽ നീതിന്യായകോടതികളിൽനിന്നു തൈനന്ദിനവൃത്തി അവലംബിക്കേണ്ട ആവശ്യം അദ്ദേഹം എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി ഉപേക്ഷിച്ചു.

അക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യാഥാസ്ഥിതികർ എന്നും സ്വതന്ത്രർ എന്നും ജനസമുദായം രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞിരുന്നു. ടോറികൾ എന്നും വിഗ്ഗുകൾ എന്നുമായിരുന്നു ഇവക്കു് അക്കാലത്തു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന പട്ടപ്പേരുകൾ. യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ അതേവരെയുള്ള ഭരണരീതിക്കു യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നു കരുതുന്നവരും, സ്വതന്ത്രർ, തങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉടനടി നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നവരും ആയിരുന്നു.

ആക്സ്ഫോർഡ് കലാശാല യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റെ ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നതിനാൽ അവിടത്തെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ കഥാപുരുഷനു യാഥാസ്ഥിതികതപത്തോടു് ഒരു പ്രത്യേകാനുഭാവം തോന്നിയിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രശസ്തമായവിദ്യാഭ്യാസരീതിയും വിജയവും മൂലം മഹാബുദ്ധിമാനായ ഒരു യുവപണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു തെളിയിച്ച ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണെ ലഭിക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ രാജ്യതന്ത്രപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ വിജയകരങ്ങളാകുമെന്നു യാഥാസ്ഥിതികർ കരുതി. അതനുസരിച്ചു

1832-ൽ അദ്ദേഹം ന്യൂക്യാസിലിലെ പ്രൂവോൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട് 'ന്യൂആക്ക്' എന്നസ്ഥലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പാർലമെൻറിലെ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുനില്ക്കുന്നതിനുള്ള ചരണ പത്രിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ വിജയവാനായി. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു 22 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പരിപുഷ്ടവും മാംസളവും ആയ ദൃഢശരീരം, പ്രകാശമാനങ്ങളായ നേത്രങ്ങൾ, ആകൃതിവൈപുല്യമുണ്ടെങ്കിലും ലക്ഷണമൊത്ത നാസിക, ബുദ്ധിവികാസത്തിന്റെ നിശ്ചിതലക്ഷ്യമായ വിസ്തൃത ലലാടം, ചന്ദ്രോദ്യോതകമായ നോട്ടം എന്നീവിധത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ അക്കാലത്തു കാണുമാറുണ്ടായത്. "ബ്രിട്ടീഷു രാജ്യങ്ങളിലെ അതിസമർത്ഥനായ ഒരു സചിവോത്തമൻ എന്നും തന്ത്രനിപുണനായ ഒരു ഭരണരഥസാരഥിയെന്നുമുള്ള നിലയിൽ ഈ യുവാവു് ഒരു കാലത്തു വിശ്രുതനായി ഭവിക്കും" എന്നു് അന്നത്തെ സകല പത്രങ്ങളും ഐകകണ്ഠ്യേന അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ പാർലമെൻറിലെ അംഗം എന്ന നിലയിൽ നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ പ്രസംഗം വെസ്റ്റിൻഡീസിലെ അടിമവ്യാപാരം നിറുത്തൽചെയ്യേണ്ട ഗൗരവമേറിയ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. ഈ പ്രസംഗത്തിന്റെ ശ്രവണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ നിർദ്ദേശിച്ച പ്രവൃത്തിപരിപാടികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു് അക്കാലത്തു ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു് ഇരുപതു ലക്ഷം പവൻ നീക്കിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി എന്ന ഒറ്റ സംഗ

തിതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക് ചാതുര്യവിജയത്തേയും ശ്രോതൃചിത്താകർഷകശക്തിയേയും പ്രത്യേകം വിളിച്ചു പറയുമല്ലോ.

1834-ൽ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടിഷ് കോശാഗാരത്തിന്റെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന പദവിയിൽ എത്തത്തക്കവിധംഗവണ്മെൻറും പൊതുജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുപോന്നു. രണ്ടുമാസത്തിനുശേഷം, കളോണിയൽസ്റ്റോറ് സിന്റെ അഥവാ പൂത്രികാസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കായ്യദർശി എന്ന ചുമതലയേറിയ സ്ഥാനത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവേശനംലഭിച്ചു. ഉജ്വലശോവിയുള്ള അപൂവ്വം ചില യുവാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി അദ്ദേഹത്തെ ഇക്കാലത്തുഗണിച്ചുപോന്നു. യാഥാസ്ഥിതികന്മാരാകട്ടെ, തങ്ങൾക്ക് ഇവ വിധം ഒരു സാഹിത്യകൃത്തു ലഭിച്ചതിനാൽ അത്യന്തം സന്തുഷ്ടരായി. പാർലമെൻറുസഭസ്സിൽ വാദപ്രതിവാദ സമയം നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും വിജയശീലനായ ഒരു യോദ്ധാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദാചാരബോധത്തേയും സത്യസന്ധതയേയും പ്രശംസിക്കാത്ത സചേതംകക്ഷിക്കാരാകട്ടെ, എതിരുദ്യോഗക്കാരാകട്ടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

1838-ൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ദേവാലയസ്ഥാപനത്തോട് സംസ്ഥാനശക്തിക്കുള്ള ബന്ധം എന്നപേരിൽ ഒരുഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. ഗവണ്മെൻറിനും ക്രൈസ്തവദേവാലയത്തിനും തമ്മിലുള്ളതും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ ബന്ധമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ബുദ്ധിപരവും, സാമുദായികവും, ആത്മികവും ആയ സകല ജ്ഞാ

നങ്ങൾക്കും ഉൽപത്തിസ്ഥാനമായി താൻ ഗണിച്ചിരുന്ന ആക്സ്ഫോർഡ് സർവകലാശാലയിൽതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിതമായി. അടുത്തവർഷത്തിൽ, തന്റെ 30-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. 'സർ സ്റ്റീഫൻഗ്ലിൻ' എന്നുപേരായ ഒരു പ്രഭുവിന്റെ പുത്രിയായിരുന്ന ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ വധു. ക്യാതറയിൻ ഗ്ലിൻ എന്ന ഈ യുവതീരത്നം ഭർത്താവിന്റെ ജീവിതാന്ത്യംവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മചാരിണിയായി ഒരു ഉത്തമ ഗൃഹനായികാതപം പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് എട്ടു സന്താനങ്ങളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

ഒരു ദൃഢചിത്തനായ യാഥാസ്ഥിതികനെന്ന നിലയിലത്രേ, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ രാജ്യകാര്യജീവിതം ആരംഭിച്ചതു്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അക്കാലത്തു നടപ്പിലിരുന്ന ധാന്യനിയമശൃംഖലയുടെ ധ്വംസനത്തിനായി അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചതോടുകൂടി ഈ യാഥാസ്ഥിതികതപം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറി. "ധാന്യവിക്രയനിയമം" എന്ന ധാന്യനിയമത്തിന്റെ പ്രത്യേകനിഷ്ഠുരതയാൽ അന്യദേശങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന ധാന്യത്തിനു കല്പിക്കപ്പെട്ടപോന്ന വിലതന്നെ തന്നാട്ടു ധാന്യക്കമ്പോളത്തിനും കൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നുകൂടി ദരിദ്രലോകം വിഷമിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ഈ നിയമത്തിന്റെ ധ്വംസനത്തിനൊരുങ്ങിയതു്. എന്നാൽ പൊതുജനോപകാരകമായ ഈ വ്യതിയാനം മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ചില യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ പ്രാതികൂല്യം നേരിടേണ്ടിവന്നു.

1844-ൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ മറെറാരു മഹത്തായ ഉപകൃതി ഇംഗ്ലീഷ് പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിർവ്വഹിച്ചു.

റയിൽവേ വാഹനങ്ങളിലെ മൂന്നാംക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്രുടുതലായിഗണിച്ച് അവക്കുള്ളയാത്രാ വ്യയത്തിൽ ഗണ്യമായകുറവു പ്രസ്തുതവാഹനങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തിയതായിരുന്നു, ഇതു് ജനസംഖ്യയത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനു് ഗ്ളാഡ്സ്റ്റണുണ്ടായിരുന്ന അഭിനിവേശത്തെ ഈ നിയമം പ്രത്യേകം വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ 1853-ൽ ഡിസ്രയിലിഎന്ന മന്ത്രിവര്യന്റെസഹിവന്ധാനാപ്തിയോടുകൂടി ഗ്ളാഡ്സ്റ്റണുലഭിച്ച ഒരു സ്ഥാനമായിരുന്ന രാജ്യകാര്യപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേധാബലത്തെ ക്രുടുതൽ തെളിയിച്ചതു്. അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയ സമ്പന്നതയുടെ പ്രധാനാദ്ധ്യക്ഷനായി ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട. ഈകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിരുന്നഒരൊറ്റ സൽക്കാര്യമോ ക്ഷേമകരപ്രവൃത്തിയോ സമ്പദ്ദിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങളോപോലുംമഹാനായ ഈ ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിർഹിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഈ ചുമതലയേറിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്ന കാലത്തു് ഞരായ നികുതിയിൽ ഗണ്യമായ കുറവു വരുത്തുകയും സോപ്പുനികുതിനിശ്ശേഷം നിറുത്തുയും ഉദ്ദേശം ഇരുന്നൂറിൽപരം ഇനം മറ്റു നികുതികളെ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയവ്യയഗണനപത്രികയ്ക്കു സാധിച്ചു. പല ഇനങ്ങളിലും ജനങ്ങളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു സർക്കാർ ഖജനാവു നിറയ്ക്കുന്നതിനു ബദ്ധപ്പെടുന്ന ചില രാജ്യഭരണധുരന്ധരന്മാർ ഗ്ളാഡ് സ്റ്റൺന്റെ ഈ മഹോപകാരത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മിക്കുന്നതുനന്നായിരിക്കും.

1859-ൽ ഇന്ത്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ ശിപായിലഹളയുടെ ഘട്ടത്തിൽ, ഡെർബി എന്ന സചിവോത്തമന്റെ നേതൃത്വം ഭരണവിഷയകമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത ഒരു മഹൽകൃത്യം ഭാരതീയഭടന്മാരെ ഇന്ത്യ അതിത്തിവിട്ടു യാതൊരു യുദ്ധരംഗങ്ങളിലും കൊണ്ടുപോകാൻ പാടില്ലെന്നും, അഥവാ അപ്രകാരം വല്ലതുമവശ്യവും നേരിട്ടാൽ അതിലേക്കു പാർലമെന്റിന്റെ പ്രത്യേകാനുവാദം സിദ്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള ഒരു നിയമം അവതരിപ്പിച്ചതായിരുന്നു. 'ക്രിമിയൻ യുദ്ധം' എന്ന അറിയപ്പെട്ടുന്ന യൂറോപ്യൻ സമരത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അപ്പോൾ എന്നുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുമ്പോളാണു ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ മഹാമനസ്കത നമുക്കു നല്ലപോലെ തെളിയുന്നതു്.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരംഗൗരവമേറിയ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽപോലും ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ സാഹിത്യത്തോടുള്ള അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. വിഖ്യാതയവനസാഹിത്യകാരനായ ഹോമർ എന്ന പുരാതനകവിയുടെകൃതികളിലാണു സാഹിതീപരമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ക്രൂതൽ പതിഞ്ഞിരുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിനു 900 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു യവനദേശത്തു ഹോമർ ഗാനംചെയ്തുപോന്ന ആ കാവ്യതല്ലജയുഗ്മം ഗ്ലാഡ്സ്റ്റന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുപോന്നതിനു് അളവില്ല. ഇലിയഡ് എന്നും ഒഡീസി എന്നുമുള്ള ഈ രണ്ടു കാവ്യങ്ങളും ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവൻ പാരായണഗ്രന്ഥങ്ങളായി കരുതിപോന്നിരുന്നു. ഒരേ പതിപ്പു

തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വായിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ ഹോമറുടെ ഒഡ്യീസിയും ഇലിയഡും അദ്ദേഹം ഒൻപതു പ്രാവശ്യം പുതുക്കി ബയൻറു ചെയ്തു സൂക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി വിമർശനരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കൃതി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1859-ൽ ഡെർബിമന്ത്രിസഭ രാജിവച്ചൊഴിയുകയും, പാമേഴ്സ്റ്റൺ എന്ന രേണതന്ത്രജ്ഞൻറെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പുതിയ സഖ്യകക്ഷി സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ വീണ്ടും ധനകാര്യമന്ത്രിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹം 1868-വരെവഹിച്ചിരുന്നു. 1868-ൽ രാജ്യകാര്യത്തിലെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ കേവലം ന്യൂനപക്ഷക്കാരാകുകയും, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുകയുംചെയ്തതുനിമിത്തം അവർ രാജിവച്ചു പിന്മാറുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ പ്രധാനമന്ത്രിപണി രാജിവെച്ച ഘട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിനിയായ വിക്ടോറിയാതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണെത്തന്നെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി നിയമിച്ചു. ഈ ഗൗരവമേറിയ സ്ഥാനത്തു നിയമിതനായ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ, ഐറിഷ് ചർച്ച്, ഐറിഷ് ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥത, നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസനിയമം, സൈനികക്രയം എന്നീ ഗൗരവമേറിയ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനോപകാരങ്ങളായ പലേ പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ 1872-ൽ അദ്ദേഹം മറെറാരു ഗൗരവമേറിയ പരിഷ്കാരം രാജ്യഭരണസംബന്ധമായി വരുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതായത്,

ഐർലണ്ടിൽ കാത്തലിക് ജനസമൂഹത്തേയും പ്രൊട്ട സ്റ്റന്റുകാരേയും സംയോജിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സർവകലാ ശാല അനുവദിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. ഈ യത നത്തിനു മഹത്തായ ഭൂരിപക്ഷം പ്രബലമായ പ്രതിബന്ധ മായി നിൽക്കുകയും തൻമൂലം അദ്ദേഹം മന്ത്രിസ്ഥാനം രാജി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

പീഡിതരായ ജനങ്ങളോട് അനുകമ്പയായിരിക്കുക എന്നതു ഗ്ളാഡ്സ്റ്റൺന്റെ ഒരു മഹൽഗുണമായിരുന്നു. ടർക്കിയിലെ സുൽത്താന്റെ ഭരണക്രൂരം ബൾഗേറിയ എന്ന വടക്കൻ പ്രദേശത്തിലെ ജനങ്ങളോട് അക്കാലത്തു കാട്ടിവന്ന കടുംകൈകൾക്കു ശമനമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗ്ളാഡ് സ്റ്റൺ ശ്രമിച്ചു. പ്രസംഗവേദികളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന ഗ്ളാഡ സ്റ്റൺ ടർക്കി ഗവൺമെന്റിന്റെ ഈ ദുർ നയത്തെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുകയും താമസി യാതെ പീഡിതരായ ജനങ്ങൾക്കു സമുചിതമായ മോച നം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്ളാഡ്സ്റ്റൺ രണ്ടാമതും പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനം അവലംബിക്കുകയുണ്ടായി. 1880-മുതൽ 1885-വരെ അഞ്ചുവർഷത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യം ഇത്ത വണ നിലനിന്നു. ഇതിനുശേഷം 1886-ലും 1892-ലും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതവണകൂടി ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഒടുവി ലത്തെ മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിന്റെ രാജിവയ്പിനുശേഷവും അദ്ദേഹം തന്റെ ഐറിഷ് നയംതന്നെ തുടർന്നുപോക ത്തക്കവിധം നിരന്തരം വാഗ്ധോരണി പല പ്രസംഗമണ്ഡി

രുങ്ങളിലും പൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഇരുപതിനായിരം സദസ്യരുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ സമ്മേളനത്തിൽവച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നു അത്യന്താ ശ്രദ്ധേയമായിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലാമത്തെ മന്ത്രിസ്ഥാനലബ്ധി ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ മറ്റൊരാൾക്കുംതന്നെ ഇതേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

1894-ൽ ഗ്ളാഡ്സ്റ്റൺ തന്റെ എൺപത്തി അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചു. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്മാറേണ്ടതു തന്റെ ശരീരാരോഗ്യത്തിന്റെ പരിപാലനം സംബന്ധിച്ചു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായി അദ്ദേഹം കരുതുകയാൽ ഏകദേശം ഇക്കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം സകലവിധ രാജ്യകാര്യശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും പിൻതിരിഞ്ഞു.

തന്റെ എൺപത്തേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ ഗ്ളാഡ്സ്റ്റൺ വീണ്ടും പ്രസംഗവേദികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായും ആറായിരത്തിൽപ്പരം സദസ്യരടങ്ങിയ ആ സദസ്സിനെ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉച്ചതാപം, വാദമുഖങ്ങളുടെ വ്യക്തത, വാക്യഭംഗിയുടെ ആകർഷണീയത എന്നിവകൊണ്ടു് അപഹൃതചിത്തവൃത്തിയാക്കിയതും അത്യന്തം ആശ്ചര്യകരമാണു്. ഇത്രത്തോളം വാർദ്ധക്യത്തിൽ എത്തിയ ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും ഈവിധം വാഗ്മിതാപ്രദർശനത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായോ ഉഗ്രമായ പ്രജാമർദ്ദനത്തെ ശക്തിയേറിയതും ഉജ്ജ്വലവും ആയ ഭാഷയിൽ അന്യദേശക്കാക്കുവേണ്ടി അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതായോ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല.

പത്തൊൻപതാം ശതവർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടം തൊട്ട് ഏകദേശം അന്ത്യത്തോളം ഇംഗ്ലീഷുദേശങ്ങളിൽ ഇത്രത്തോളം വിശ്രുതനായ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതന്നെ പറയാം. സദസ്യരുടെ അഭിരുചിക്കൊത്തു് അവരെ വശീകരിക്കത്തക്ക വൈഭവം സിദ്ധിച്ച ഇത്രപോലൊരു മഹാവാഗ്മിയേയും ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാംശ്രോതൃചിത്തങ്ങളെ സമാകർഷിക്കുന്നവയും ഗുരുതരകാര്യഗൗരവം കൊണ്ടുസംപൂർണ്ണങ്ങളും, ആത്മാർത്ഥതയുടെ യഥാർത്ഥവിലാസങ്ങളും ആയിരുന്നു. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ വാഗ്ധോരണിക്കൊത്തുള്ള ശക്തി മറേറതൊരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനെങ്കിലും സിദ്ധിച്ചിരുന്നോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണു്.

ഒരു സാഹിത്യസ്നേഹി എന്ന നിലയിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ബഹുമതിക്കു പാത്രീഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുപോന്ന ഗ്രന്ഥശാല വിവിധവിഷയങ്ങളിലായി അനേകായിരം പുസ്തകങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രതിദിവസം ഗ്രന്ഥകാരന്മാരായും പ്രസിദ്ധീകരണകർത്താക്കളായും ഉള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിനു സംഭാവനചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് അവസാനമില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ അവസാനദിവസങ്ങൾക്കു് അല്പം മുമ്പുവരെ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ പ്രത്യേകം ആസക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുംചെയ്തു. ഒരു പുതിയ പുസ്തകമെങ്കിലും വായിച്ചുതീർക്കാൻ സാധിക്കാത്തദിവസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു തന്നെ

പറയാം. അതുപോലെതന്നെ,താൻ വായിച്ചുതീർക്കാൻഇട വരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വതന്ത്രവും അഭിനന്ദനപരവും ആയ അഭിപ്രായം അതാതു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ എഴുതി അറിയിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം തല്പരനായിരുന്നു. പലേ പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാരും തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതു് ഒരുവക സന്തോഷമേറിയ കാര്യമായി ഗണിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. വെറും നിസ്സാരന്മാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെപ്പോലും ഇത്തരം അഭിനന്ദനങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലേശംപോലും അലംഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. "നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തഭൃത്യനായ ഡബ്ളിയു. ഈ. ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ എഴുതുന്നതു്" എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവസാനവാക്കുകളോടുകൂടിയ ഈ അഭിനന്ദനക്കത്തുകൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ആസകലം നിനച്ചിരിയാതെയുള്ള പ്രോത്സാഹനത്താൽ അത്യന്തസന്തുഷ്ടരായി വീണ്ടും ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു കേവലം ആശ്ചര്യകരമല്ലല്ലോ.

എന്നാൽ ഗൗരവമേറിയ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ മഹാനു് ഈവിധം ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനും ഗ്രന്ഥശേഖരണത്തിനും എങ്ങനെ സമയം ലഭിച്ചുവെന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. ഇതിലേക്കു സമാധാനം, അദ്ദേഹം തന്റെ മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സുതൊട്ടേ, സമയവിനിമയത്തിൽ അത്യന്തം ബുദ്ധിമാനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതുതന്നെ. തുച്ഛമായവിധത്തിൽ ഒരുസെക്കന്റു

ലഭിക്കുന്നതുപോലും അദ്ദേഹംനേഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകൃതക്കാരനല്ലായിരുന്നു. ഇവ്വിധംഅതുമേ വകവെയ്ക്കാതെതള്ളുന്ന സമയത്തെ അദ്ദേഹം എഴുത്തുകുത്തുകൾക്കുവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്തതു ഓർക്കുമ്പോൾ മറെറാരാളിൻെറ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന മണിക്കൂറുകൾ മുഴുവൻ വ്യയം ചെയ്തിരുന്നാലും മുൻപറഞ്ഞവിധംസാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്നു് അത്ഭുതപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. സഹൃഹത്തിലിരിക്കാൻ ഇടയാകുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിൽപോലും അദ്ദേഹം വെറുതേസമയംകളയുന്ന പ്രകൃതക്കാരനല്ലായിരുന്നു. ഗൗരവമേറിയ വിഷയങ്ങളെപ്പററി പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ എഴുനേൽക്കുന്ന ചിലസന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു കൈയിൽ ബ്ലാട്ടിംഗ് പേപ്പറും മറേറ കൈയിൽ പേനയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടുണ്ടു്. സമയത്തിൻെറ അത്യന്തം ക്ഷുദ്രമായ ഒരു വിഭാഗത്തെപ്പോലും പ്രയോജനകരമാക്കാതെ വിനിയോഗിക്കുക എന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു പതിവില്ല.

ഞായറുപോലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന മറെറാരു ഗുണം ആത്മാർത്ഥതയായിരുന്നു. രാജ്യത്തിനു ഗുണകരം എന്നു തനിക്കു് ആത്മാർത്ഥമായ ബോധമില്ലാത്ത യാതൊരു വാദത്തിലും അദ്ദേഹം പങ്കുകൊള്ളുക സാധാരണമായിരുന്നില്ല. അഭിപ്രായ വിരുദ്ധതകൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിവിധ പദ്ധതികളെപ്പററിയും തോന്നിയിരുന്ന ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഗ്രാഡ്സ്റ്റൻ സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശത്തോടെ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിധത്തിലുള്ളെങ്കിൽ മറെറാരു

വിധത്തിൽ അഭിപ്രായംപുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരാളല്ലഎന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. 'ചൈതന്യബോധം' എന്ന ആ മഹൽതത്വത്തിനുവേണ്ടി തനിക്കു് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ആളിന്റെ സൗഹാർദ്ദാഭിനന്ദനങ്ങളെപ്പോലും ഗണിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ അക്കാലത്തു ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ മാത്രമായിരുന്നു.

ധാർമ്മികതത്വത്തിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണോളം നിസ്തുല പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്ന ഭരണാധികാരികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസസമാപ്തിക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ജീവികാസമ്പാദനത്തിനുദ്ദേശിച്ചതു ക്രൈസ്തവദേവാലയത്തിലെ പൗരോഹിത്യം ആയിരുന്നുവെന്നു് അറിയുമ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ഔവ്വനകാലത്തുതൊട്ടേ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ധാർമ്മികതത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായില്ലല്ലോ.

1897-ാം വർഷത്തിലെ ശരൽക്കാലത്തിൽ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺന്റെ ആരോഗ്യം ക്രമേണക്ഷയിച്ചുവരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ആ കൊല്ലം നവംബർ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം പത്നീസമേതനായി ഫ്രാൻസിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗങ്ങളിൽ പോയി വിശ്രമിക്കുന്നതിനു തീർച്ചയാക്കി. അല്പകാലം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ വീണ്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. 1898 മേ മാസം 19-ാംനു മഹാനായ ഈ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ,

വിശ്രുതനായ ഈ വാഗ്മിപുംഗവൻ, പരിശ്രമശീലനായ ഈ സാഹിത്യകാരൻ, അഭിമാനസർവ്വസ്വമായ ഈ രാജ്യഭക്തൻ സസുഖം ശാന്തനായി ഇഹലോകവാസം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്.

ബെഞ്ജമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ

കേവലം ദരിദ്രമായ ഒരു സ്ഥിതിഭേദത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നു സ്വന്ത ശ്രമംകൊണ്ടുമാത്രം അത്യുന്നതമായ ഒരു നിലയിലെത്തിയ ഒരു മഹാന്റെ നാമധേയമാണു് ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്കു പരിചിതമാകുന്നതു്. ഇതരന്മാരുടെ വസ്തുക്കളോ അവകാശങ്ങളോ ന്യായേതരമായ യാതൊരു മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെയും കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഈശ്വരദത്തമായ ബുദ്ധിവിലാസവും പരിശ്രമശീലവും കൊണ്ടു് അത്യുന്നതിയിൽ എത്തിയ പുരുഷകേസരികളുടെകൂട്ടത്തിൽ ബെഞ്ജമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ എന്ന മഹാന്റെ നാമധേയം അത്യന്തം ഗണനീയമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേയോമാർഗ്ഗങ്ങൾ പടിപ്പടിയായി ഇന്നവയെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നും അവയെ അദ്ദേഹം സ്വോൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ച രീതികൾ ഇന്ന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും നമുക്കു വിശദമായി മനസ്സിലാകത്തക്ക

ഒരു ജീവചരിത്രം ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേർവഴി ചൂണ്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനുതക്ക ആളോ, അതിലേക്കുള്ള ഇതര സൌകര്യങ്ങളോ നിശ്ലേഷം ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു പരിതസ്ഥിതി വിപര്യയത്തിൽപെട്ടിട്ടും സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ ധീവ്യാപാര ചതുരന്മാരെമാത്രം ആകർഷിക്കാവുള്ള ഗൗരവമേറിയ വിഷയങ്ങളിൽ നിതാന്താധ്യാപനം ചെയ്ത ബഹുലോകത്തിന്റെ നിസ്തുലാദര പ്രശംസകൾക്ക് ഒരാൾ എങ്ങനെയാണു പാത്രീഭവിച്ചതെന്നു് ഈ ചരിത്രം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

കഷ്ടിച്ചു ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുക എന്നുമാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിക്കുമാറുള്ള ബുദ്ധിചാതുര്യവും അവലോകനശക്തിയും ദാരിദ്ര്യപീഡിതമായ ഒരു മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ വികാസത്തിൽ സാദ്ധ്യമാകുന്നതെങ്ങനെയാണു് എന്നുള്ള വിസ്മയാവഹമായ തത്വവും ഈ ചരിത്രപാരായണത്തോടുകൂടി നമുക്കു മനസ്സിലായിക്കൊള്ളും.

കഥാപുരുഷനായ ഫ്രാൻക്ലിൻ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രാംശങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഒരു പുത്രനു് എഴുതുന്നകത്തു് എന്നരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതക്ലേശങ്ങളുടെ ഒരു ചെറു വിവരണവും അവയെ അദ്ദേഹം നേരിട്ടുപോന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സൂചനയും നമുക്കു് ഈ പത്രത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കും. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"ഞാൻ ജനിച്ച സന്ദർഭത്തിലെ അത്യന്തം അഗണ്യവും ദരിദ്രവും അധമ സ്ഥിതിവിപാകത്തിൽ നിന്നു്,

അഥവാ താദൃശമായ ബാല്യകാലജീവിതത്തിൽ നിന്നു്, ഞാൻ എന്റെ നിലയെ സാമാന്യമായ ഐശ്വര്യോല്കൃഷ്ടത്തിലേക്കും യശസ്സിലേക്കും തെല്ലൊന്നുയർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വിസ്മരിക്കാവതല്ല. എന്റെ ബാല്യം മുതൽ ഇന്നോളം നിരന്തരമായി എന്നെ സഹായിച്ചുപോന്ന ഭാഗ്യദേവതയുടെ കാരുണ്യം നിമിത്തം ഞാൻ ഏതേതു മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചാണു് ഇത്രത്തോളമെങ്കിലും ഐശ്വര്യ യശസ്സുകളിൽ ഉന്നതി നേടിയതു് എന്നറിവാൻ ഭാവിതലമുറകൾക്കു ന്യായമായ ഒരു ആകാംക്ഷ ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, അവരിലാരെങ്കിലും ഇമ്മാതിരിയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ബാല്യകാലത്തു് അകപ്പെട്ടു പോകുന്നവരാണെങ്കിൽ ഉല്കൃഷ്ടത്തിലേക്കുള്ള പന്ഥാക്കൾ ആരായുന്നതിനും അവക്കു് എന്റെ ജീവിതക്ലേശവും അതുസംബന്ധിച്ച നിരന്തര സമരവും സാരമായ സഹായം ചെയ്യുന്നതുമാണല്ലോ."

കഥാപുരുഷനായ ബെഞ്ജമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ ക്രിസ്തുവർഷം 1706-ജനുവരിമാസം 17-നു വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ ബോസ്റ്റൺ എന്ന വിശ്രുതനഗരത്തിൽ ജാതനായി. അദ്ദേഹം പതിനഞ്ചു സഹോദരങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ രണ്ടുപെൺകുട്ടികളെക്കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും ഇളയ ഒരു സന്താനമായിരുന്നു. ആ ശിശുവിന്റെ ജനനത്തിനും ഏകദേശം 60 വർഷം മുൻപു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും അമേരിക്കയിൽ കുടിപാർപ്പു തുടങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കുടുംബമായിരുന്നു ഫ്രാൻക്ലിൻ അംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. കുടുംബാധിപനായ പിതാവു സോപ്പുവ്യവസായം സംബന്ധിച്ച

ഒരു നിസ്സാരവൃത്തിയാണു് അവലംബിച്ചതു്. ഈ വൃത്തി വിശേഷത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായ ജ്ഞാനമോ പ്രായോഗികമായ അറിവോ കുട്ടത്തലായി ഒന്നുംതന്നെ ആ വ്യവസായശാലി സമ്പാദിച്ചിരുന്നതുമില്ല. വളരെ ശ്രമം ചെയ്താണെങ്കിലും സ്വകുടുംബത്തെ വിശേഷിച്ചു സംഖ്യാതീതമെന്നപോലെ അനവധി അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിച്ചുപോവുക എന്ന ഒറ്റ ഉദ്ദേശമല്ലാതെ അയാൾക്കു് ഈ വ്യവസായവുമായി ബന്ധം നൽകുന്ന മറെറാരു യോഗ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ആദ്യകാലത്തു്, ബഞ്ജമിനെ ഒരു മതപുരോഹിതനാക്കി വിടണമെന്നുള്ള ആശ ആ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായി. അതിനാൽ കേവലം എട്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോൾതന്നെ, അക്ഷരാഭ്യാസംപോലും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്ന ആ ബാലൻ അക്കാലത്തെ സാമാന്യവിദ്യാലയത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ അധിപതി ഫ്രാൻക്ലിന്റെ ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നു. അനേകമനേകം മതപ്രാസങ്ഗികന്മാരുടെ വാഗ്ധോരണികളെ സ്വകീയമായ ഒരു മുരുക്കെഴുത്തുസമ്പ്രദായത്തിൽ പകർത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു ഈ ഗുരുവരനുണ്ടായിരുന്നതായി ഭാവിച്ചുപോന്ന ജ്ഞാനസമ്പത്തു്. പ്രസ്തുത സമ്പത്തുതന്റെ സോദരപുത്രനായ ചെറുബാലനും ലഭിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള സൗജന്യം വിദ്യാശാലാധിപനുതോന്നിയതിനാൽ മാത്രം ഫ്രാൻക്ളിൻ അവിടെ ഒരു വർഷം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്നാൽ ആ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫ്രാൻക്ളിന്റെ

പിതാവിനു തന്നെ തന്റെ പുത്രനെ അത്രത്തോളം വ്യയ
ഹേതുകമായ ഒരു അഭ്യസനപദ്ധതിക്കു ബലി നൽകുവാൻ
സമ്മതമില്ലാതായി. വിശേഷിച്ച്, അക്കാലത്തു് അമേരി
ക്കയിൽ പുരോഹിതന്മാക്കു് അത്രയളവു് ആവശ്യവും
ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ ബാലൻ മുൻപറയപ്പെട്ട
വിദ്യാലയം വിട്ടുന്നതിനും മറെറാരധ്യാപകപ്രമാണിയുടെ
ശിഷ്യത്വത്തിൽ എഴുത്തു്, വായന എന്നിവയഭ്യസിക്കുന്ന
തിനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്ദേശം രണ്ടുവർഷം ഇങ്ങനെ
കഴിഞ്ഞശേഷം ബാലനായ ബഞ്ജമിൻ പിതാവിനെ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസായമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്ന
തിലേക്കു വീട്ടിലേക്കുവിളിക്കപ്പെട്ടു. മെഴുകുവെട്ടിയുണ്ടാക്കുക
മുതലായ പല്ലറ ജോലികൾ നടത്തുക, കത്തുകൾ കൊണ്ടു
കൊടുക്കുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരകൃത്യങ്ങളാണു്
അക്കാലത്തു് ആ ബാലനു വഹിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നവ.
ഈ ക്ഷുദ്രമായ ജോലി ബാലനു തീരെ രസകരമല്ല എന്നു
പിതാവുതന്നെ മനസ്സിലാക്കി. കൂട്ടത്തിലായി അവനെ
നിർബന്ധിക്കുന്നപക്ഷം കപ്പൽയാത്രാകൗതുകത്തോടെ
അവൻ നാടുവിട്ടു പൊയ്ക്കളയും എന്നു് അയാൾ ഭയന്നു.
അതിനാൽ ആ ബാലനെ ഏതുതരംവ്യവസായത്തിലാണു
ഏർപ്പെട്ടുത്തേണ്ടതു് എന്നതെപ്പററി ഒരു നിശ്ചയവുമില്ലാ
തിരുന്ന അവന്റെ പിതാവു് ഒരു അയസ്സാരന്റെ ശാല
യിൽ പ്രാഥമികപരിചയം നടത്തുവാൻബാലനെഅയച്ചു.
എന്നാൽ ഈ പരിചയസമ്പാദനത്തിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട
പ്രതിഫലം വലിയ ഒരു തുകയായി തോന്നിയതിനാൽ ആ
വൃത്തിയിൽനിന്നും ബാലനെ വിരമിപ്പിക്കുവാൻ പിതാവു
നിർബന്ധിതനായി. ഈ നിലയിൽ മറെറാ യാതൊരു

തൊഴിലും ഇല്ലാതെ വന്നുകൂടി. എന്നാൽ ഈ കുട്ടിയുടെ സഹോദരനായ ജെയിംസ് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ അച്ചടി വ്യവസായം സംബന്ധിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ചില പ്രായോഗിക പരിചയം സമ്പാദിച്ചുവന്നുചേർന്നതു അക്കാലത്തായിരുന്നു. അതിനാൽ സഹോദരനോടുകൂടി എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനകരമായ ജോലി നിർവ്വഹിക്കട്ടെ എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ ഫ്രാൻക്ലിനെ അച്ചടിശാലയിലേക്കു തന്നെ അയക്കുക എന്ന രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചു. ബോസ്റ്റൺനഗരത്തിൽ ജെയിംസിനുണ്ടായിരുന്ന അച്ചടിശാല ഇങ്ങനെ ബഞ്ചമിന്റെ പ്രാഥമിക വ്യവസായരംഗമായി കലാശിച്ചു. അക്കാലത്തു് ആ കുട്ടിക്കു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച ഗാഢപരിചയം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു് ഏതാനുംകാലം ആവശ്യകമാകയാൽ ഇരുപത്തിഒന്നുവയസ്സു പ്രായമാകുന്നതുവരെ ബഞ്ചമിൻ ആ വ്യവസായശാലയിൽനിന്നു മാറിപ്പോകാതിരിപ്പാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും നടന്നു.

അച്ചടിശാലയോടു് ഒരു പരിചയം സിദ്ധിക്കുവാൻ ബഞ്ചമിൻ ഇങ്ങനെ നിയോഗിക്കുന്നതിനു കാരണം ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ മുതൽ ആ കുട്ടിക്കു പുസ്തകങ്ങളോടും വായനയോടും ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി തോന്നിയിരുന്നു. കഷ്ടിച്ചു കുട്ടിവായിക്കാൻ തക്ക അറിവു് അവനു സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി തനിക്കു കിട്ടുന്ന നിസ്സാരസംഖ്യകൾ അവൻ പുസ്തകം വാങ്ങുന്നതിനു മാത്രമായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ പിതാവിന്റെ

വകയായി പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നില്ല. ക്രൈസ്തവമാത്രപ്രതിപാദകമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം അയാൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ക്രൂടാതെ ഫ്ലൂട്ടാക്കിന്റെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം എന്ന പുസ്തകവും ആ ഗൃഹത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു.

ഫ്റാങ്ക്ലിൻ അച്ചടിവ്യവസായശാലയോടുള്ള പരിചയം സിദ്ധിച്ചതുമുതൽ പലേ പുസ്തകവാണിജ്യവ്യക്തികളുടെയും സാമീപ്യം സമ്പാദിക്കാൻ സമർത്ഥനായി. ഈ സാമീപ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യഥാസന്ദർഭം വായിക്കുവാൻ എട്ടുക്കുന്നതിന് ആ ബാലനു സഹായമായി ഭവിച്ചു. വൈകുന്നേരം എടുക്കുന്ന പുസ്തകം എത്ര ക്ലേശം സഹിച്ചായാലും ശരി ഒരു രാത്രികൊണ്ടുതന്നെ വായിച്ചുതീർത്തു പിറേറദിവസം രാവിലെ മടക്കികൊടുക്കുന്നതിൽ ഫ്രാൻക്ലിൻ വളരെ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഏകാകിയായുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥപാരായണംനിമിത്തം അവൻ മറവു ജോലികൾക്കു യാതൊരുവിധത്തിലും വിഘ്നമുണ്ടാക്കിയതുമില്ല. പ്രതിദിവസം ക്രൂടുതലായി തന്റെ സഹോദരനു് അയാൾ സാഹ്യകൃത്തായിത്തന്നെതീർന്നു. ഇങ്ങനെ അല്പകാലം കഴിഞ്ഞുതോട്ടുടി ഫ്രാൻക്ലിൻ ധനികനായ ഒരു വർത്തകന്റെ പരിചയംസമ്പാദിക്കുവാൻ ഇടയാവുകയുംഅയാൾ സ്വന്തം പുസ്തകശാല മുഴുവനും ബാലന്റെ വായനയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥപാരായണകർത്തുകിയായ യുവവിദ്യാർത്ഥി മറെറാരു സ്വഭാവവിശേഷത്താൽക്രൂടെ ഗണ്യനായി

ഭേദിച്ചതും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. അന്യഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളും വായിച്ചു് അവയിൽ ഒരു പ്രത്യേകാസക്തി ജനിച്ചപ്പോൾ ഫ്രാൻക്ലിന്നതന്നെ രചനാപരമായ നിർമ്മാണശക്തി പ്രദർശനത്തിൽ ഒരു ഔൽസുക്യം തോന്നി. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ ആ ബാലൻ നടത്തിയ പരിശ്രമത്തിന്റെ പ്രഥമഫലം ചില പദ്യഖണ്ഡങ്ങളും ആയിരുന്നു. സാധാരണയായി ഒരു വ്യക്തിയുടേയോ രാഷ്ട്രത്തിന്റേയോ സാഹിത്യരചനാപരമായ പ്രയത്നം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പദ്യങ്ങളും മുഖേനയാണല്ലോ പ്രതിഫലിക്കാറുള്ളതു്. ഇതനുസരിച്ചാണു ബഞ്ചമിനും പദ്യരചനയിൽ കൌതുകം പ്രദർശിപ്പിച്ചതെന്നുകരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രഥമമായ പദ്യവ്യവസായത്തെ തുടർന്നു് ആ ബാല്യയൗവനമദ്ധ്യസ്ഥൻ വീണ്ടും ചില പാട്ടുകളുംരചിക്കയുണ്ടായി. അവയിൽ ചിലതു് ഉടൻതന്നെ അച്ചടിക്കപ്പെടുകയും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ നല്ലൊരു വില്പനക്കു പാത്രീഭവിക്കയും ചെയ്തു. തന്മൂലം അല്പവും സാധാരണവും ആയ ഒരു അഹങ്കാരം ഫ്രാൻക്ളിനെ ബാധിക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായ അയാളുടെ പിതാവു് ഈ പദ്യരചനാസാഹസത്തിൽനിന്നു ഫ്രാൻക്ളിനെ പിൻതിരിപ്പിക്കുകയാൽ അവൻ ഇതിനുശേഷം സാഹിത്യപരമായി പദ്യനിർമ്മാണത്തിനു തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു നിമിത്തം ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലുള്ള അഭിനിവേശത്തെ ഫ്രാൻക്ളിൻ ലേശംപോലും കുറച്ചിരുന്നതുമില്ല.

എന്നാൽ പുസ്തകവായനയിൽ അത്യന്തം മുഴുകുകനിമിത്തം പ്രായോഗികമായ വ്യവസായമാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു

ഫ്രാൻക്ലിൻ പിൻതിരിയുന്ന പ്രകൃതക്കാരൻ ആയിരുന്നില്ല. തന്റെ മാനസികവിഭവത്തെ പരിശ്രമശീലത്താലും പ്രയത്നോന്മുഖതയാലും ഉത്തരോത്തരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിച്ചുപോന്നു. അക്കാലത്തു സസ്യനിരീക്ഷണത്തിന്റെ ആശാസ്യതയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഫ്രാൻക്ലിൻ വായിക്കുവാനിടയായി. അതുമുതൽ സസ്യനിരീക്ഷണരീതി അവലംബിച്ചു തന്റെ നിരീക്ഷണവ്യയത്തിന്റെ ഒരംശം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുതന്നെ അവൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെ നോക്കിയപ്പോൾ തനിക്കു് ആതേവരെ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു വേണ്ടിവന്ന തുകയിൽ പകുതിഭാഗംമാത്രമേ ചെലവിനു് ആവശ്യകമായിരുന്നുള്ളു എന്നു് ഫ്രാൻക്ലിൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈവിധം അതുവരെയായി കരുതിയ തുകയെ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിലേക്കു് അയാൾ വിനിയോഗിച്ചു. ഇങ്ങനെ ധനം, സമയം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ക്ലേശത്തെ ഗണ്യമായവിധം നയിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചതു് എത്രയോ അഭിനന്ദനീയമല്ലേ? ഏകദേശം ഇക്കാലത്തായിരുന്നു അയാൾക്കു ഗണനശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു മോഹം തോന്നിയതു്. സമുചിതങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദൃഢപരിചയത്തോടെ ഗണനശാസ്ത്രത്തിലും കപ്പലോട്ടത്തിലും ഗണ്യമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാൻ അവൻ അനന്തരം ഒരുങ്ങി. ക്രമാതീതമാനസികശാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിവയിലും ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഗ്രന്ഥമുഖേന ജ്ഞാനവാനായി. തർക്കശാസ്ത്രം, സാഹിത്യം, ഗണനം നാവ്യനിയന്ത്രണം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ

ഈ യുവവീരൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച പ്രത്യേകാഭിരുചിയാണ അനന്തരകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ചിന്തകനും ശാസ്ത്രജ്ഞനും ആക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഫ്രാൻക്ലിൻ ജ്ഞാനസമ്പാദനം സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അക്കാലത്ത് അയാളുടെ സഹോദരൻ ഒരുവർത്തമാനപത്രം അച്ചടിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ വാർത്താപത്രികയിൽ സാഹിത്യപരമായി ലേഖനങ്ങളും എഴുതിവന്ന വിദ്വാന്മാർ മിക്ക അവസരങ്ങളിലും അച്ചടിശാലയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നതും ഓരോ ഗൗരവമേറിയ സാഹിത്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതും ഫ്രാൻക്ലിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. തൽഫലമായി ആ യുവാവിനും പത്രലേഖനങ്ങളും എഴുതുവാനുള്ള ഒരു കൗതുകം തോന്നി. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അയാൾ സ്വനാമധേയം വെളിപ്പെടുത്താതെയാണ് ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്നതു എങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ വിദ്വജ്ജനാഭിനന്ദനത്തിനു പൂർണ്ണമായി പാത്രീഭവിക്കത്തക്ക സാഹിത്യരചനകൾക്കു ഈ ആദ്യൽ സുകൃത ആ യുവാവെ പ്രേരിപ്പിച്ചു വിജയവാനാക്കി. അല്പകാലംകഴിഞ്ഞു മറ്റുചില ലേഖനപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു ആ വാർത്താപത്രിക ഉടമസ്ഥന്റെ മുമതലയിൽ ഉടൻ നടത്തുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ബഞ്ജമിൻതന്നെ ഈ ഉടമസ്ഥത കൈയേല്ക്കുകയും പൂർവ്വാധികം ഭംഗിയായി പത്രം പ്രചാരവത്താക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതു് എത്രയോ അഭിനന്ദനീയമാണു്.

തന്റെ സഹോദരന്റെ അച്ചുക്കൂടവും പത്രവും സംഭവങ്ങളുടെ പ്രതികൂല്യത്തിൽ നിൽക്കുവാൻ ഇടവന്നതോടുകൂടി ഫ്രാൻക്ലിൻ ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള പുതിയ മാർഗ്ഗംതന്നെ അന്വേഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി. ബോസ്റ്റൺ നഗരത്തിൽനിന്ന് അധികംദൂരത്തല്ലാതുള്ള ന്യൂയാർക്ക് നഗരത്തിലേക്കാണ് അയാൾ തിരിച്ചത്. എന്നാൽ അവിടെയെത്തിവേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിനോക്കിയിട്ടും അവിടെയെങ്ങുതന്നെ അച്ചടിവേല സംബന്ധിച്ച് ഒരാളെ പുതുതായി നിയമിക്കത്തക്ക ആവശ്യം ആക്കാലമേ നേരിട്ടില്ല എന്നു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ ഫ്രാൻക്ലിൻ, ന്യൂയാർക്കിൽനിന്നും തനിക്കു കേവലം അപരിചിതമായ 'ഫിലഡൽഫിയാ' നഗരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ഈ നഗരിയിൽ പലേവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കുശേഷം അയാൾ ഒരു പഴയ അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ തീർത്ത് അതിനെ പ്രവൃത്തിക്ഷമമാക്കുന്നതിന് ഒരുടമസ്ഥനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പുതിയജോലി പ്രത്യേകമായ ഉത്സാഹത്തോടും കൃത്യശ്രദ്ധയോടും നോക്കിവന്ന ഫ്രാൻക്ലിൻ ഇങ്ങനെ ഫിലഡൽഫിയായിൽത്തന്നെ താമസമാക്കി. അക്കാലത്ത് ആ ചെറുപ്പക്കാരനെപ്പറ്റി അയാളുടെ ബന്ധുക്കളിൽ യാതൊരുത്തർക്കും യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാളുടെ ഒരു സ്യാലൻ തന്റെ വാണിജ്യസംബന്ധമായ യാത്രകളിൽവച്ച് ഫ്രാൻക്ലിന്റെ വാസസ്ഥലാദികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയായി. അയാളെ സ്വദേശത്തേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു കത്ത് ഈ സ്യാലൻ ഫ്രാൻക്ലിന് അയച്ചു. അതിലേക്കു ഫ്രാൻക്ലിൻ അയച്ച മറുപടി

കിട്ടിയപ്പോൾ അയാളുടെ ബന്ധുവായ വർത്തകൻ ഒരു പ്രത്യേക ദേശവിഭാഗത്തിലെ ഗവണ്മെന്റായ സർവില്യം കീത്ത് എന്ന മാന്യനോടുകൂടെയായിരുന്നു. ഫ്രാൻക്ലിന്റെ രചനാചാതുരി പ്രസ്പഷ്ടമായിക്കണ്ട ആ എഴുത്തു ഗവർണരെ അത്യന്തം സന്തുഷ്ടനാക്കി. ആ യുവാവിനു ഫിലഡൽഫിയായിൽ വേണ്ട സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നു് ആ ഉദാരശീലൻ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു ദിവസം യദൃച്ഛയാ ഗവർണർ ഫ്രാൻക്ലിന്റെ പുതിയ വസതിസന്ദർശിക്കുകയും അച്ചടിവ്യവസായം സംബന്ധിച്ചു കൂടുതലായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് ആ യുവാവിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പുതിയ വ്യവസായത്തിനു് ആവശ്യമുള്ള സാധനസാമഗ്രികളും ലണ്ടനിൽനിന്നു് അക്കാലത്തു ലഭിക്കേണ്ടവയായിരുന്നതിനാൽ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയായ ഗവണ്മെന്റുടെ ഒരു ശുപാർശക്കത്തോടുകൂടി ഫ്രാൻക്ലിൻ ആ വിശ്രുതവിദേശനഗരിയിലേക്കു തിരിച്ചു. എന്നാൽ അവിടെ സ്വകാര്യസാദ്ധ്യത്തിനു് അല്പം താമസം നേരിട്ടുകനിമിത്തം ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തോളം ഒരു അച്ചടിയന്ത്രശാലയിൽ വീണ്ടും പണി നോക്കുവാൻ ആ യുവാവു നിർബന്ധിതനായി.

ലണ്ടനിൽ ഈ വിധം കൃത്യാന്തരപാരതന്ത്ര്യത്താൽ താമസിക്കുവാൻ ഇടയായ ഫ്രാൻക്ലിൻ മഹൽതത്പക്ഷത്തെ അവലംബിച്ചുതന്നെയാണു ജീവിതം നയിച്ചുപോന്നതു്. അയാം ദ്യൂതം, മദ്യപാനം മുതലായ ക്ഷുദ്രവിഷയങ്ങളിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം പിൻതിരിഞ്ഞു. ഉദ്ദേശം പതിനെട്ടുമാസം

അയാൾ ലണ്ഡനിൽ താമസിച്ചു. ഈ കാലമത്രയും അയാൾ അതിരറ്റ പരിശ്രമശീലവും, ജാഗ്രതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽഇതിനിടയ്ക്കു മി:ഡെൻഹാം എന്നൊരു സ്നേഹിതനെ കാണുകയും അയാൾ ഫിലഡൽഫിയായിൽ ഒരു വാണിജ്യം തുടങ്ങാൻ പോകുന്നുവെന്നു് അറിയുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചു് അയാളുടെ ഗുമസ്തനായി ഒരു പുതിയ ജോലി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ തീർച്ചയാക്കി. അപ്പോൾ ആ യുവാവിനു് ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഡെൻഹാമിന്റെ ഗുമസ്തനായി ആ യുവാവു കഷ്ടിച്ചു് ഒരുവർഷം ജോലിനോക്കിയതേയുള്ളു. ഇതിനകം ആ വണിക്ശ്രേഷ്ഠൻ മരിച്ചുപോവുകയാൽ ഫ്രാൻക്ലിൻ വീണ്ടും ഏകാകിയെന്ന നിലയിൽ സ്വജീവിതയാപനത്തിനു നിർബന്ധിതനായി. ആ സ്ഥിതിവിപാകത്തിൽ വേണ്ടതുപ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി ഫ്രാൻക്ലിനു് ഉണ്ടായിരുന്നു. 'മെറിഡിത്ത്' എന്നപേരായ തന്റെ ഒരു ക്ലൃപ്തകാരനുമായി ചേർന്നു് ഈ യുവാവു വീണ്ടും ഒരു അച്ചടിസ്ഥാപനംതന്നെ ഏറ്റെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈനിശ്ചയം ഒരു പുതിയ വർത്തമാനപ്പത്രത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു് അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

അഭൂതപൂർവ്വമായ ചില പരിതഃസ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ നിമിത്തം വർത്തമാനപ്പത്രസ്ഥാപനം തൽക്കാലത്തേക്കു മാറ്റിവച്ചിട്ടു ഫ്രാൻക്ലിൻ ഒരു വാണിജ്യത്തിനു തയ്യാറായി. ഏകദേശം ഇക്കാലത്തോടു് അടുപ്പിച്ചു് ആ യുവവര്യൻ വിവാഹംകഴിക്കുകയും ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു

ഒന്നാംതരം പൗരൻ എന്ന നിലയിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നിലയിൽ ഫ്രാൻക്ലിന്റെ പ്രഥമമായ ശ്രമം ഒരു വലിയ പുസ്തകശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ഇതു് 1732-ൽ അത്രേ നടന്നതു്.

1736-ൽ ഫ്രാൻക്ലിൻ ജനറൽ അസംബ്ലിയിലെ ഒരു ഗുമസ്തനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം സംസ്ഥാനം ഒട്ടുക്കുള്ള പോസ്റ്റാഫീസുകളുടെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറു് എന്ന ഉദ്യോഗം അയാൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ നഗരാധിപന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ ഒരംഗം എന്ന നിലയിൽ ഫ്രാൻക്ലിൻ വളരെ ഗുണകരങ്ങളായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു് ബഹുജനങ്ങളുടെ നിസ്തുലപ്രശംസാഭാജനമാകുവാൻ അനേകകാലംപാത്രീഭവിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം, പൊതുവേ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായിത്തന്നെയാണു കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. എങ്കിലും വിപരീതമായപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതുവിധമാണു് ആത്മാഭിമാനത്തോടും കൃത്യക്ഷമതയോടുംകൂടി അനശ്വരമായ യശസ്സു ലോകത്തു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു് എന്ന കാര്യം എല്ലാപേരേയും എപ്പോഴും അറിയിക്കുകതന്നെചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്.

സർ ഐസക് ന്യൂട്ടൺ.

ക്രിസ്തുവർഷം 1642-ൽ, സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ സർ ഐസക് ന്യൂട്ടൺ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 'വൂൾസ് ത്രോപ്' എന്ന സ്ഥലത്തു ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ പ്രസവിക്കുവാൻ ഗർഭവതിയായിരുന്ന കാലത്തു് ആ മാതാവിനു് താൻ ലോകത്തുള്ള അനേകം അജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം കണ്ടുപിടിക്കത്തക്ക ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു പുത്രനെയാണു ഭൂലോകത്തിനു ദാനം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു് എന്നതിനെ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

ഐസക്കിന്റെ ജനനത്തിനുശേഷം, അല്പകാലം കഴിഞ്ഞു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു മരിച്ചുപോവുകയും മാതാവു് ഒരു മതപുരോഹിതന്റെ സഹധർമ്മിണിയാവുകയുംചെയ്തു. 'നാർത്ത് വാഥാം' എന്ന സ്ഥലത്താണു് ആ ദമ്പതികൾ വസിച്ചതു്. ഐസക് മാത്രം വൃദ്ധയായ മാതാമഹിയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആയിരുന്നു. ആ വന്ദ്യജനനിയാണു് ഈ കുട്ടിയെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സ്കൂളിലേക്കയച്ചതു്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഐസക്ക് അത്രത്തോളം ബുദ്ധിവൈഭവമുള്ള ഒരു ബാലനായിരുന്നില്ല എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ യന്ത്രസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും

കൂട്ടുതലായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ആ ബാലനു് ഒരുവക പ്രത്യേക കൗതുകം തോന്നിയിരുന്നുവത്രേ. ആ ബാലനു തന്നെ സ്വന്തം കരകൌശലംകൊണ്ടുനിർമ്മിച്ച ചില ഉളികളും അരപ്പവാളകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ പലതരം കളിപ്പാട്ടങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ അവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച സാമർത്ഥ്യംകണ്ടാൽ അവൻ ജനനാൽതന്നെ ഉളി, വാരം എന്നിവയോടെ ഭൂലോകദർശനം കഴിച്ചവനാണോ എന്നു തോന്നും.

ഇങ്ങനെ ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ ഐസക്കു് നിർമ്മിച്ചുപോന്ന പലതരം കളിപ്പാട്ടങ്ങളും അയൽവാസികളിൽ അത്യധികമായ കൗതുകം ഉളവാക്കി. തന്റെ പുത്രീസുതനായ ബാലൻ ഒരുകാലത്തു് ഒരു വലിയ കരകൗശലകലാസമ്പന്നനായിത്തീരുമെന്നു മാതാമഹിയും കരുതി. അവൻ വിശേഷവിധിയിലുള്ള പലതരം നവീന സാധനങ്ങളും അഥവാ കരകൗശലഫലങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാക്കും ധനവാന്മാക്കും നൽകുമെന്നും മനോഹരസൗധങ്ങളും, ദേവാലയങ്ങളും എന്നിവ ഐസക്കിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അത്യന്തം അത്ഭുതാവഹമായ പൊക്കത്തിൽ മനോഹരസ്തൂപികകളോടുകൂടി നിർമ്മിതങ്ങളാകുമെന്നും ഇങ്ങനെ അവൻ ശില്പകലയിൽ അദ്വിതീയതപംനേടി ലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു, അവർ ധരിച്ചുപോന്നതു്. അതനുസരിച്ചു് അയൽവാസികളിൽ ചിലർ ഐസക്കിനെ ക്ലാക്കുനിർമ്മാതാക്കളിൽ ആരുടെയെങ്കിലും വ്യവ

സായശാലയിൽ പണിപഠിക്കുന്നതിനു നിയോഗിക്കണമെന്നു് ആ വൃദ്ധജനനിയോടു് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിലേക്കു പ്രത്യേക കാരണമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ബാലനു കണക്കുശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേകമായ ഒരു അഭിരുചിയുണ്ടായിരുന്നു. ഗണനശാസ്ത്രത്തിനോടുള്ള ഈ പ്രതിപത്തി യഥാകാലം വികസിച്ചു ക്രമേണ അയാൾ പുതിയതരം ക്ലാക്കുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ അത്യന്തം വിദഗ്ധനായിത്തീരുമെന്നു് അവർ കരുതിയതിൽ അസംഗത്യമില്ലല്ലോ. ക്രമേണ, ബാല്യദശയിൽതന്നെ ഐസക്കു് ഘടികാരനിർമ്മാണത്തിലും ഒരു വക കൌതുകവാനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അതേവരെ ആരും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള ഒരുതരം പുതിയ ഘടികാരം ഐസക്കു് നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. യന്ത്രപ്പണികൊണ്ടല്ല, പെൻഡുലം മുതലായ ഘനദ്രവ്യങ്ങളുടെ സഹായത്താലുമല്ല, മറിച്ചു് ഓട്ടമായിരുന്ന ഒരു പുതിയ ഘടികാരം ആ ബാലൻ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്താൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. വെള്ളം നിറച്ച ഒരു സഞ്ചിയുടെ ഘടനയോടെ സമയം കുറിക്കുന്ന സൂചികൾ തിരിയുന്ന ഈ ജലസഞ്ചികാഘടികാരം കാണാൻ ഇടവന്ന ആളുകൾ അത്യന്തം അത്ഭുതപരവശരായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്.

ക്രമേണ ഐസക്കു് അക്കാലത്തു മറെറാരുതരം ഛായാമാപിനിയായ യന്ത്രവിശേഷംകൂടെ സമയം നിണ്ണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ യന്ത്രവിശേഷം ഇപ്പോഴും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഐസക്കിന്റെ വാസ

ഭവനമായിരുന്ന സ്ഥലത്തു സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഘടികാരത്തിന്റെ സഹായം മാത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സമയനിർണ്ണയത്തിനു് ഉതകിയിരുന്നതു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

അത്യധികം ലഘുക്കളായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടെ പ്രകൃതിതത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ഐസക്കിനു് അഭിനന്ദനീയമായ സാമർത്ഥ്യവിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കാറ്റിന്റെ ബലം പരിശോധിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം എന്തൊരു മാർഗ്ഗമാണു് അവലംബിച്ചതെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയേണ്ടേ? അരൂപം, അദൃശ്യം, നിയന്ത്രണത്തിനു് അനധീനം, സദാ ചഞ്ചലം ഇങ്ങനെ ഉള്ള ആ മഹാഭ്രൂതങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ യഥാർത്ഥബലം കണ്ടുപിടിക്കുക എന്നുള്ളതു് കേവലം വിഷമമല്ലേ? ഇതുമനസ്സിലാക്കാൻ ന്യൂട്ടൻ ചെയ്ത ഒരു വിദ്യ കാറ്റിനു എതിരായി ചാടുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ വിദ്യകൊണ്ടു മന്ദമാരുതൻ, ഝോരമാരുതൻ എന്നിവ തമ്മിലുള്ള സ്വഭാവവ്യത്യാസം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ന്യൂട്ടനു സാധിച്ചു. ഇങ്ങനെ കേവലം ബാല്യത്തിൽതന്നെ പ്രകൃതിയിലെ ചേതനാചേതനങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഐസക് വളരെ യത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ മാതാമഹിയോടുകൂടി വസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഒരിക്കൽ ന്യൂട്ടൻ കാറ്റുകൊണ്ടു തിരിയുന്ന ഒരു ധാന്യച്ചുണ്ണീകരണയന്ത്രംസമീപത്തൊരിടത്തുണ്ടായിരുന്നതു കാണുവാൻപോയി. ആ യന്ത്രവിശേഷത്തിന്റെ ഓരോ അംശ

ങ്ങളും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ ന്യൂട്ടൺ അസാമാന്യമായശ്രദ്ധ പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. യന്ത്രം വേല ചെയ്യാത്ത അവസരങ്ങളിൽ ന്യൂട്ടൺ അതിന്റെ അന്തർ ഭാഗപരിശോധനയ്ക്കായി സമയം നീക്കിവച്ചു. ഇങ്ങനെഅതി സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനകൊണ്ടു് ആ യന്ത്രത്തിന്റെ ഘട നാരീതികളും മനസ്സിലാക്കിയ ന്യൂട്ടൺവീട്ടിലെത്തിസ്വന്തം ഉപകരണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു് അമ്മാതിരിയുള്ള മറ്റു വല്ല യന്ത്രപ്പണികളും ചെറിയ തോതിൽ സാദ്ധ്യമാകുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുകയായി. അയാളുടെ ഈ ശ്രമം മാതാമ ഹിയാകട്ടെ, അയൽപക്കത്തുള്ള മറ്റാളുകളാകട്ടെ കാണുക യുണ്ടായില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ന്യൂട്ടൺ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ഒരു യന്ത്രം തന്നെ ചെറിയ തോതിൽ നിർമ്മിച്ചു. മാതൃക അതുപോലെയായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ ആ യന്ത്രത്തിന്റെ ആകൃതിക്കു വലിപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുദ്ദേശിക്കാൻ തര മില്ലല്ലോ. യന്ത്രത്തിൽ കാറ്റിനെ ആകർഷിച്ചു തിരിയുന്ന തിനായി ഘടിതങ്ങളായിരുന്ന 'ദല'ങ്ങളും പയ്യെ ഊതുന്ന തുകൊണ്ടോ കാറ്റടിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ തന്നേയും പ്രവൃ ത്തിക്കുമങ്ങളായിരുന്നു. ഐസക്കിന്റെ ഈ പരീക്ഷണ ഫലം അല്പകാലം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമാണു് അ യാളുടെ മാതാമഹിക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ അറിവാനിടയാ യതു്. ആ ബാലൻ ധാന്യചൂണ്ണീകരണയന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു മാതൃക നിർമ്മിച്ചുവെന്നു് ഒടുവിൽ അവർ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. അയാളുടെ കൂട്ടുകാരായ ബാലന്മാരെല്ലാം ഈ യന്ത്രമാതൃക കണ്ടു വളരെ വിസ്മയപരവശരായി. എന്നാൽ ഈ ധാന്യചൂണ്ണീകരണ യന്ത്രത്തിനു നിയന്ത്രകനായ ഒരു

ആളിന്റെ കുറവുണ്ടെന്നു് അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. അതു ചെറുതായ ഒരുപകരണത്തിനു തക്ക ഒരു മനുഷ്യനെ നിർമ്മിക്കുക എന്നതു സുകരമല്ല. അഥവാ നിർമ്മിക്കുവാൻതന്നെ സാധിച്ചാലും ആ ചെറുമനുഷ്യവിഗ്രഹത്തിനു ചലനശക്തി എങ്ങനെയാണു നൽകുന്നതു്? അതിനാൽ മനുഷ്യപ്പാവ അല്ലാതെ മറ്റൊരു സംവിധാനമുള്ള ഏതെങ്കിലും യന്ത്രനിയന്ത്രകമായി സൂട്ടൻ കൽപ്പിച്ചതു്. ഇതൊരു ചുണ്ടെലിയായിരുന്നു.

ഐസക് സൂട്ടനു പ്രായമായതോടുകൂടി കേവലം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചാൽ പോര എന്നു് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കി. അതനുസരിച്ചു് അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും അനേകം മണിക്കൂർ നേരത്തേയ്ക്കു് ഒന്നുകിൽ കണക്കുശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രത്യേകശ്രദ്ധയിൽ വായിച്ചുപോന്നിരുന്നു. രാത്രി സമയത്തു് അത്യന്തം ബഹുമാനാതിശയത്തോടെ അദ്ദേഹം നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്വരൂപസ്വഭാവാദികളെ പരിശോധിക്കുക പതിവായി. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂഗോളംപോലെയുള്ള ഓരോ ഗോളങ്ങളാണോ എന്നും അവയ്ക്കു ഭൂമിയിൽനിന്നു് അനേകായിരം മൈൽ ദൂരമുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നും മറ്റും ഉള്ള വഴിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചന പാഞ്ഞു.

ഐസക്കിനു പതിന്നാലു വയസ്സു പ്രായമായിരുന്ന കാലത്തു് ആ ബാലന്റെ അമ്മയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവു മരിച്ചുപോകുകയും വിദ്യാഭ്യാസം തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നിറുത്തിവെച്ചു് ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായ കൃഷിപ്പണിയിൽ ആ ബാലൻ ഏർപ്പെടണമെന്നു് ആ മാതാവു് ആവശ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അതനുസരിച്ചു് വൂൾസ്ത്രോപ്പിലുള്ള സ്വന്തം പാടങ്ങളിലേയും പറമ്പുകളിലേയും സംരക്ഷണമാണു് ഐസക്കിന്റെ പ്രധാന കൃത്യമായി ഭവിച്ചതു്. ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തേക്കു് ആ ബാലൻ ഈ വിധം കൃഷിപ്പണിയിൽതന്നെ ഏർപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവനു് ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിക്കുന്നതിനും ശാസ്ത്രജ്ഞാനം കൂടുതലായി വർദ്ധിച്ചു. അവന്റെ മാതാവു് ഈ അഭിലാഷത്തിനു യാതൊരു തടസ്സവും പറഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അൽപകാലം കഴിഞ്ഞു നാം ഐസക്കിനെ കാണുന്നതു കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിലാണു്.

തേജസ്സു് അല്ലെങ്കിൽ വെളിച്ചം എന്നുള്ള ദ്രവ്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം കണ്ടുപിടിച്ചതു് ഐസക്ക്ന്യൂട്ടണായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പു വെയിൽ അഥവാ സൂര്യരശ്മി എന്നാൽ എന്തെന്നു് ആരുമേ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയുടെ ആകർഷണശക്തി കണ്ടുപിടിച്ചതും ഐസക്ക്ന്യൂട്ടൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു് ഒരു ചെറിയ സംഭവം

ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം തോട്ടത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ആപ്പിൾപ്പഴം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ വീണു. ഈ ആപ്പിൾഫലാതപമാണ് വിശ്രുതമായ ആകർഷണ ശക്തി, ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ന്യൂട്ടനു ഇടകൊടുത്തതു്. ഈ തത്വം മനസ്സിലായതോടു കൂടി അന്തരീക്ഷത്തിലുള്ള ഇതരഗോളങ്ങളെപ്പറ്റിയ കൂടുതൽ തത്വങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനും ആ ബുദ്ധിമാൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ധാന്യചൂണ്ണീകരണ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനാനുകൂലങ്ങളായ അംശങ്ങളുടെ ഘടനാതത്വം ഒരു കാലത്തു മനസ്സിലാക്കിയ ന്യൂട്ടൻ തന്നെ മറ്റൊരുകാലത്തു ഭൂലോകതത്വങ്ങളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും ശക്തനായി ഭവിച്ചു.

ഇപ്രകാരമുള്ള തത്വാന്വേഷണങ്ങളിൽ മുഴുകിയ ന്യൂട്ടൻ രാത്രിയിൽ പലസന്ദർഭങ്ങളിലും ദൂരദർശിനിയുടെ സഹായത്തോടെ ആകാശനിരീക്ഷണത്തിൽ ഔൽസുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭൂഗോളത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ രസം അദ്ദേഹത്തിനു നഭോഗോളങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടായി. അദ്ദേഹം, അനേകലക്ഷം മൈൽ ദൂരയുള്ള നഭോഗോളങ്ങളുടെ സമീപവാസിയെന്നതുപോലെ അത്രത്തോളം ഔൽസുക്യത്തോടെ അവയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി പലതും മനസ്സിലാക്കി.

ന്യൂട്ടൻ ഒരു മഹാനായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന ഖ്യാതി സമ്പാദിക്കത്തക്കവിധം ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണ

ത്തിൽ അക്ഷീണപരിശ്രമം നടത്തിയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിഗതമായ മാഹാത്മ്യംമനസ്സിലാക്കിയ സ്വദേശീയർ അദ്ദേഹത്തെ പാർലമെന്റിലെ ഒരംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തന്റെ അറിവിലോ, ലൗകിക സ്ഥാനമഹിമകളിലൊ ലേശംപോലും അഹങ്കരിക്കുന്ന പ്രകൃതം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ആംഗലരാജപ്രസാദത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു 'സർ' എന്ന സ്ഥാനത്തിനു് അർഹനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോഠം തനിക്കു് ഇനി മനസ്സിലാക്കാനുള്ളവ വളരെ വളരെ ക്ലൃതലാണു് എന്ന ബോധം ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞശിരോരത്നത്തിനു് എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ.

താൻ ലോകതത്വം എന്ന മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ വിസ്തൃതമായ തീരത്തിലെ ചിപ്പികളോ, മണൽത്തരിയോ പെറുക്കി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലൻ മാത്രമാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധം

ക്രിസ്തുവർഷം 1727-ൽ അതായതു് അദ്ദേഹത്തിനു് എൺപത്തിരണ്ടു വയസ്സായ കാലത്തു മഹാനായ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇഹലോകബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ധ്യായം നാലു്.

ജനറൽ ഗാർഫീൽഡ്

ഇന്നു് ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയിലും പരിഷ്കാരത്തിലും മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്ന അനേകമനേകം നഗരികളുള്ള അമ്മേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഉദ്ദേശം എൺപതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു വെറും അരണ്യമായിരുന്നു. ജനസംഖ്യ അത്യധികമായവിധം അതുകൾ ഇടതിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ ക്രമേണ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു് അധിവാസം തുടങ്ങുകയും കാട്ടിൻപ്രദേശങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ചു ഗൃഹനിർമ്മാണം, കൃഷിസമ്പാദനം എന്നിവ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു് അവിടെ ജീവിതം യത്നസാദ്ധ്യം മാത്രമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവർഷം 1821-ൽ എബ്രഹാം ഗാർഫീൽഡ് എന്നു പേരായ ഒരാൾ തന്റെ നൂതനപരിണീതയായ വധൂവോട്ടക്രൂടി മുൻപറയപ്പെട്ടവിധമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് താമസമായി. ഉദ്ദേശം ഒൻപതു സംവത്സരംകൊണ്ടു് ആ മനുഷ്യൻ അല്പമായ ഒരു തുക സമ്പാദിക്കുകയും തന്റെ ഭാര്യ, മൂന്നു സന്താനങ്ങൾ എന്നിവർക്കു് വാസയോഗ്യമായ ഒരു ഭവനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് അൻപതു് ഏക്കർ സ്ഥലംവില കൊടുത്തു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. സാമാന്യം വാസയോഗ്യ

മായ ഒരു ചെറുഭവനം അയാൾ അവിടെ നിർമ്മിച്ചു. ആ ചെറുഗൃഹത്തിൽവെച്ചാണു കഥാപുരുഷനായ ജെയിംസ് ഗാർഫീൽഡ് എന്ന മഹാൻ ക്രിസ്തുവർഷം 1831 നവംബർ മാസത്തിൽ ഭൂലോകജാതനായതു്.

ഗാർഫീൽഡു ജനിച്ചു് ഏകദേശം 18 മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ആ കുഞ്ഞിന്റെ ഭവനത്തിനു സമീപത്തു് എബ്രഹാമിന്റെ വകയായുണ്ടായിരുന്ന വനപ്രദേശത്തു് ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായി. തന്റെ ഭാര്യ, സീമന്തപുത്രൻ എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടെ അഗ്നിക്കു ശമനം വരുത്തുന്നതിനായി എബ്രഹാം അത്യന്തം സാഹസപ്പെട്ടു. താൻ കൃഷിയിറക്കിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു് അഗ്നിബാധ വ്യാപിക്കാതെയിരിക്കാൻ എബ്രഹാം ശരീരക്ലേശങ്ങളെ നിശ്ശേഷം മറന്നുപ്രവർത്തിച്ചു. ആയാസപരിഹാരത്തിനായി ആ വ്യവസായശാലി ശിഖരങ്ങളും പോയ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ തായ്ത്തടി ചരിഞ്ഞു കാണപ്പെട്ടതിൽ കയറി കിടക്കുകയായി. ഈ വിശ്രമാനുഭവം ജലദോഷത്തിനു ഹേതുവായി ഭവിച്ചു. ശരീരം ഉണ്ണിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തണുത്ത കാറ്റിന്റെ വീശൽ ആ ദേഹത്തിനു കെടുതലുണ്ടാക്കുന്ന രോഗത്തിനു കാരണമാകുമല്ലോ. ഭാഗ്യവിപര്യയത്താൽ എബ്രഹാം രോഗാധീനനായി അധികം താമസിയാതെ ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. മരണാവസരത്തിൽ ആ ക്ലേശപരവശൻ ഭാര്യയെ അടുത്തു വിളിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

"പ്രിയേ, ഞാൻ ഈ കാട്ടുപ്രദേശത്തു നാലു തൈകൾ നട്ടിട്ടുണ്ടു്. നീ അവയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണേ".

നിസ്സഹായയായ പത്നിയുടെ ജീവസന്ധാരണം വളരെ ക്ലേശകരമായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഭർത്താവു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥലത്തിനു വില മുഴുവൻ കൊടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. ശേഷിച്ച പണം കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ മൂത്തപുത്രനായ താമസ്സിനു ഏഴുവയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സ്ത്രീയുടെ ചില അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾ ആ സ്ഥലം വിറ്റു കടം തീർക്കുന്നതിനു് അവരെ ഉപദേശിച്ചു. ആ വിധം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, വസ്തുവിന്മേലുള്ള കടം വീട്ടാമെന്നല്ലാതെ അതിനുശേഷം ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി യാതൊന്നുംതന്നെ ആ സ്ത്രീക്കു കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരംശം വിലകൊടുത്തു കടം കഴിയുംപോലെ വീട്ടുന്നതിനും ശിഷ്ടമുള്ള അംശത്തിൽ സ്വന്തപുത്രനോടു കൂടി വേല ചെയ്തു കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്നതിനും ആ വിധവ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

യഥാകാലം സ്ഥലം മേടിക്കുന്നതിനു് ഒരാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്നു കിട്ടിയ പണംകൊണ്ടു മിസിസ് ഗാർഫീൽഡു കടത്തിന്റെ ഒരംശത്തിൽനിന്നു മോചനം നേടി. എന്നാൽ ശേഷിച്ച ഭാഗത്തുള്ള കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം കുടുംബത്തിനു് ആവശ്യമുള്ള ധാന്യം ലഭിച്ചുവന്നില്ല. അതിനാൽ ദിവസം രണ്ടുനേരം മാത്രമുള്ള ഭക്ഷണംകൊണ്ടു് ആ സ്ത്രീ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. വേലചെയ്യുന്നതിൽ ആ വിധവ ക്രൂരത്വം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു നേരത്തെ

ഭക്ഷണംകൊണ്ടു മാത്രവും ആ സ്ത്രീ തൃപ്തിയടയേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇക്കഥയൊന്നും തന്റെ സന്താനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ തന്നെ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ വിധം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചു കൃഷിയിറക്കിയതിന്റെ ഫലമായി നല്ലൊരു വിളവ് ആ മാതാവിനും സന്താനങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുകയും ദാരിദ്ര്യബാധിതരാകാതെ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ മഴക്കാലത്തു തണുപ്പ് അത്യധികമായിരിക്കും. മഞ്ഞിന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു പാദങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ബൂട്സ് വേണ്ടിയിരുന്നു. ബാലനായ ജെയിംസിനു പാദരക്ഷകൾ വാങ്ങുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള പണത്തിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ ബാലൻ നഗ്നപാദനായിത്തന്നെ അഹർന്നിശങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഏതാനുംനാൾ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും, താമസിയാതെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനായ താമസ് പ്രത്യേകം പല ക്ലാലിവേലകൾക്കു പോവുകയും അതിൽനിന്നു ലഭിച്ച ആദായത്തിന്റെ ഒരംശം അനുജന്റെ ശരീരരക്ഷയ്ക്കായി വിനിയോഗിക്കയും ചെയ്കയുണ്ടായി.

ജെയിംസിനു് അക്കാലത്തു മൂന്നരവയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാദസംരക്ഷണത്തിന്നായി ഒരു ജോഡി ബൂട്സ് കിട്ടിയതു് ആ കുട്ടിക്കു വലുതായ ഒരു നിധി ലഭിച്ചതുപോലുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രദാനംചെയ്തു. മുപ്പതുവർഷംകഴിഞ്ഞു ജനപ്രതിനിധി രാജ്യഭാരസമസ്തിലെ

അദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിലെ സന്തോഷംപോലും ഇക്കാലത്തു ലഭിച്ച സമ്മാനത്തോടു തുല്യമായ ഒരു ആഹ്ലാദം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകാൻ കഴിവുള്ളതായില്ല.

എബ്രഹാംഗാർഫീൽഡ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഒരു ദിവസം ആ കൃഷീവലൻ 'പ്ലൂട്ടാക്കിന്റെ ജീവ ചരിത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുകയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ജെയിംസിനു ഏഴു മാസത്തെ പ്രായംമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. "പ്ലൂട്ടാക്കു് എന്നു ഉച്ചരിക്കുക കഞ്ഞേ;" എന്നു പിതാവു പുത്രനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ജയിംസാകട്ടെ ആ പദം അത്യന്തം വ്യക്തമായി ഉച്ചരിക്കുകയും ഇതുകേട്ടു സന്തുഷ്ടനായ പിതാവു് നീ ഒരുകാലത്തു വലിയ ഒരു വിദ്വാനായിതീരും എന്നു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ജയിംസിനു നാലുവയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ ആ ബാലന്റെ വാസഗൃഹത്തിനടുത്തു് ഒരാൾ ഒരു എഴുത്തുപള്ളി സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടു സഹോദരിമാരോടുകൂടി ജയിംസിനേയും പള്ളിക്കൂടത്തിലയയ്ക്കുന്നതിനു ബാലന്റെ മാതാവു് അഗ്രഹിച്ചു. തീരെ പ്രായക്കുറവായിരുന്നതു നിമിത്തം കുട്ടിക്കു വിദ്യാലയംവരെ നടന്നെത്തുക പ്രയാസമായിരുന്നു. ആ ഭാരം ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. ദിവസവും പ്രാതലത്തിൽ ആ പെൺകുട്ടി, ജെയിംസിനെ ചുമലിൽ വഹിച്ചു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുക പതിവായി. നടക്കുന്നതു വൈഷമ്യമായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ

പള്ളിക്കൂടത്തിൽ എത്തുന്നതിനും പാഠങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ജയിംസിനു ലേശംപോലും വൈമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജയിംസ് പഠിത്തത്തിൽ വളരെ ജാഗ്രത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ബാലപാഠക്ലാസിൽ ഒന്നാമനായി നിന്നതുകൊണ്ടു വിദ്യാലയഭാരവാഹികൾ ഒരു ക്രൈസ്തവ വേദഗ്രന്ഥം ആ ബാലനു സമ്മാനമായി കൊടുത്തു. ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ഒരാൾ ജയിംസിനോടു് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "അല്ലയോ കുട്ടി, നീ ഈ വിധം ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കുന്നപക്ഷം ഒരുകാലത്തു നിനക്കു് ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനറൽ സ്ഥാനത്തിൽതന്നെ എത്തുവാൻ സാധിച്ചേക്കും". കുട്ടിക്കു ജനറൽ എന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവവും മാഹാത്മ്യവും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ അവൻ അവന്റെ മാതാവിനോടു് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. വിശേഷരീതിയിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു കുതിരപ്പുറത്തു കയറി എല്ലാപേരുടെയും ബഹുമാനത്തിനു പാത്രീഭവിക്കുന്ന ഒരു ജനപ്രതിനിധിയാണു ജനറൽ എന്നും ഗാർഹിൽഡ് പാഠങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കുന്നപക്ഷം, ആ ബാലനു് ഒരുകാലത്തു ജനറലിന്റെ നിലയിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുമാണു് അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്നും മിസിസ് ഗാർഹിൽഡ് ബാലനെ അറിയിച്ചു.

ആ നിമിഷംതൊട്ടു ജയിംസ് ഒരു പ്രകാരത്തിലും സമയവ്യയം അന്യഥാ സംഭവിക്കാത്തവിധത്തിൽ നിര

ന്തരം പുസ്തകപാരായണത്തിൽ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. തന്റെ മാതാവിന്റെ വകയായുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളം എല്ലാം ആ ബാലൻ എത്രയും ചുരുങ്ങിയകാലം കൊണ്ടു വായിച്ചുതീർത്തു. സ്കൂൾസമയം കഴിഞ്ഞു് വീട്ടിൽ എത്തിയതിനുശേഷം ജയിംസ് പുസ്തകവായനയിൽനിന്നു വിരമിക്കാറില്ലായിരുന്നു. വർഷകാലങ്ങളിൽ സ്കൂളിൽപോകാൻ കഴിവില്ലാത്തഘട്ടത്തിൽ ജയിംസ്, തന്റെ മാതാവിന്റെ സഹായത്തോടെതന്നെ പാഠങ്ങളംപഠിച്ചുപോന്നു. ഈവിധം പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അറിവു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനതത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആ അമ്മ കുട്ടിയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിവന്നു.

സമുചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടുന്നപക്ഷം, തന്റെ പുത്രൻ നല്ലൊരു വിദ്വാനായിത്തീരും എന്നു മിസിസ് ഗാർഫീൽഡ് മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ പള്ളിക്കൂടം അവരുടെ വാസഗേഹത്തിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെയായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ സ്വന്തം പുരയിടത്തിൽ ഒരംശം ഒരു പുതിയ പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തിലേക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു് ആ സ്ത്രീ നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ സമീപവാസികളായ ചില ഉദാരശീലന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു പുതിയ വിദ്യാലയം കെട്ടിക്കുവാൻ ആ സ്ത്രീക്കു സാധിച്ചു.

ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ താമസ്സിനു് ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സു പ്രായമായതോടുകൂടി ആ യുവാവു സ്വന്തനാട്ടുവിട്ടു്

അന്യസ്ഥലത്തു് എവിടെ എങ്കിലും കൂടുതൽ ആദായ
മാർഗ്ഗം ഉദ്ദേശിച്ചുപോകണമെന്നുറച്ചു. അല്പമായ വസ്തുവക
ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ കൃഷി ഇറക്കുന്ന ഭാരം കേവലം ബാല
നായ ജയിംസിന്റെ ചുമലിലായി. എന്നാൽ ആ ബാലൻ
ഇക്കാര്യത്തിൽ അശേഷം കുണ്ഠിതപ്പെട്ടില്ല. തങ്ങൾക്കു
പുതിയ ഒരു ഭവനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പണം സമ്പാ
ദിച്ചുകൊണ്ടുവരാനുംകൂടെയായിരുന്നു താമസ്സിന്റെ യാത്ര.
അയാൾ പോകുന്നതിനു മുമ്പു് കൃഷികാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി
വേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും ജയിംസിനുനൽകിയിരുന്നു. അത
നുസരിച്ചു് ആ ബാലൻ പ്രഭാതംമുതൽ സന്ധ്യവരെ നിര
ന്തരം ജോലിചെയ്യുക എന്നുതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.
എന്നാൽ ഈ ദേഹാദ്ധ്വാനം നിമിത്തം പുസ്തകപാരായ
ണത്തിനു് ആ ബാലനു സമയം ലഭിക്കാതായില്ല. നിശാ
കാലങ്ങളിൽ അല്പമായി ലഭിക്കുന്ന സമയം വിശ്രമത്തിനു
വ്യയം ചെയ്യാതെ വായനക്കായി അവൻ വിനിയോഗിച്ചു
പോന്നു.

ഏഴുമാസത്തെ താമസത്തിനുശേഷം വിദേശത്തു
നിന്നു താമസ്സു് തിരിച്ചെത്തി കൈനിറയെ സമ്പന്നനാ
ണയും കൊണ്ടുവന്നു. ആ സഹോദരൻ അവതന്റെ മാതാ
വിനെ ഏൽപ്പിച്ചതുകണ്ടു് തനിക്കും ഇതുപോലെ ഒരു
ആദായമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കണമെന്നു ബാലനായ ജയിംസു്
നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് അവൻ ഒരു ആശാരിയുടെ
കൂലിവേലക്കാരനായി ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ പോയിത്തു

ടങ്ങി. തങ്ങളുടെ ഭവനനിർമ്മാണത്തിനു് ആവശ്യമുള്ള പണം ഈവിധം ലഭിച്ചപ്പോൾ ആ മാതാവിനും സഹോദരന്മാർക്കും ഉണ്ടായ സന്തോഷം അപാരമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു ജെയിംസ്തന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു് ഉദ്ദേശം പത്തു നാഴികദൂരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരു തൊഴിൽശാലയിൽ പതിനാലു ഡോളർ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ജോലി സ്വീകരിച്ചു. ഈ പ്രവൃത്തിസംബന്ധിച്ചു് അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് വിശ്രമസമയംമുഴുവൻ അവൻ പുസ്തകപാരായണത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. രാത്രി അധികനേരംഇരുന്നു വായിക്കുന്നതു കൊണ്ടുള്ള ഒച്ച തൊഴിൽശാലാധിപന്റെ പുരികം സഹിക്കാവുന്നതായില്ല. അതുകൊണ്ടു വേലക്കാരെല്ലാപേരും പത്തുമണിയാകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ കിടന്നു കൊള്ളണമെന്നു് അവർ ജെയിംസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു നിസ്സാരമായി സംസാരിക്കുകയാൽ നിർദ്ധനനാണെങ്കിലും അഭിമാനനിധിയായ അദ്ദേഹം ആ ജോലിവിട്ടു് മാറിപ്പോയ്ക്കളയുകയാണുണ്ടായതു്. എന്നാൽ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു വെറുതെ സമയം കഴിക്കാതെ തന്റെ മാതൃതന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കാട്ടതെളിക്കുക എന്ന ജോലിയിൽ ജെയിംസ് പ്രവേശിച്ചു് ആദായമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം അന്യന്മാരുടെ കൂലി ആളായിട്ടു നാലുമാസത്തോളം വയലിൽ കിളയൽനടത്തി. ഒരു ബോട്ടിലെ ലാസ്സറായും അവൻ ഏതാനുംകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ ബോട്ടിൽ ലാസ് കറായി പോകുന്ന വഴിക്കു് ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ ബാലൻ ഇരുപത്തിഒന്നുപ്രാവശ്യം വെള്ളത്തിൽ വീഴാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇരുപത്തിഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഈ ആപ

ത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ ജീവിതം എത്രയോ ഗൗരവമേറിയതാണെന്നും അതു സഫലമായി തന്നെ വ്യയംചെയ്യണം എന്നും ജയിംസ്സ് ഒരു ശപഥം ചെയ്തു.

ആഹാരസമ്പാദനത്തിലുള്ള യത്നംകൊണ്ടു മാത്രം യാതൊരുവന്റെ ജീവിതവും സഫലമാവുകയില്ല എന്നും വിദ്യാഭ്യാസംകൂടാതെ ജീവിതം ശൂന്യശൂന്യമായ മരുഭൂമി പോലെ ആണെന്നും ജയിംസ് നിശ്ചയിച്ചു. അതിനാൽ ആ ബാലൻ അല്പം ദൂരെയായിട്ടാണെങ്കിലും അക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പാഠശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥിയാകുന്നതിനാണു് അനന്തരം ഉറച്ചതു്. വിദ്യാശാലയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഉൽകൃഷ്ടോദ്ദേശത്തോടെ എത്തിച്ചേർന്ന ജയിംസ് പഠനവിഷയകമായി അത്യന്തം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. വ്യാകരണം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, കണക്കു് എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഈ ബാലന്റെ പ്രത്യേകാഭിരുചിക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. പള്ളിക്കൂടംവക വാദപ്രതിവാദസംഘത്തിൽ അവസരോചിതമായി ചെറുപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഇതിനിടയിൽ ബാലൻ ശ്രമിച്ചു. വിശ്രമാവസരങ്ങളിലാകട്ടെ, സ്കൂൾവക പുസ്തകശാലയിൽ നിന്നു് അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എടുത്തു വായിച്ചു ജ്ഞാനം ഗ്രഹിക്കുക അവനു് ഒരു വിനോദമായിത്തീർന്നു. പാഠശാല ഒഴിവുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ചെറുകുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു് ആ വിധമുള്ള ഒരു സമ്പാദനത്തിനും അവൻ വിദ്യാലയാധികാരികളാൽതന്നെ നിയുക്തനായി.

ചെസ്റ്റൻ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു പാഠശാലയിൽ ഇങ്ങനെ ഏതാനുംകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണമെന്ന മോഹം ഈ ചെറുയുവാവിൽ കടന്നുകൂടി. അതനുസരിച്ച്, 1851 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ജയിംസ് വിശ്രുതവിദ്യാലയമായ ഫീറാമിൽ ചെന്നെത്തി. വിദ്യാലയാധികൃതന്മാരുടെമുമ്പിൽ കേവലം ദരിദ്രനായ താൻ പ്രവേശിച്ചതു, പഠനവിഷയകമായ ധനവ്യയംസംബന്ധിച്ച് അവരിൽനിന്ന് അവനു വല്ല സൗജന്യവും ലഭിക്കുമോ എന്ന് അറിയുന്നതിനായിരുന്നു. അതിനാൽ വിദ്യാലയാധികൃതന്മാരെ യഥാക്രമം വന്ദിച്ചശേഷം ജെയിംസ് തന്റെ ആഗമനകാര്യം അവരെ അറിയിച്ചു. ആ ബാലനു പഠിക്കാൻ അതിയായ മോഹമുണ്ടെന്നും എന്നാൽ വിദ്യാലയത്തിലെ ഫീസുകൊടുത്തുകൊള്ളുവാൻ തന്റെ നിർദ്ധനത ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നും, വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ ആ വിദ്യാലയത്തിലെ മണിയടിക്കുക, സ്ഥലങ്ങൾ ശുചിപ്പെടുത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരവൃത്തികളിൽ തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അധികൃതന്മാർക്കു ദയവുണ്ടാകുന്നപക്ഷം താൻ ആ വക ജോലികൾ വഹിക്കുവാൻ ഒരുക്കമാണെന്നും ജയിംസ് അവരെ അറിയിച്ചു. ആ അപരിചിതനായ ബാലന്റെ ശ്രദ്ധയും ബുദ്ധിശക്തിയും ദാരിദ്ര്യവും വിചാരിച്ച് അധികാരികൾ അവനെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ഫീറാംവിദ്യാലയത്തിൽ ജയിംസ് പ്രദർശിപ്പിച്ച ബുദ്ധിവൈഭവവും പ്രവൃത്തിക്ഷമതയും അധികം താമസി

യാതെ എല്ലാവരുടേയും അഭിനന്ദനത്തിന് ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ പാത്രമാക്കി. സ്കൂൾ വകയായി എത്രയും താണതരം ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുക നിമിത്തം മാത്രമേ അയാൾക്കു ഫീസ്സിനത്തിലുള്ള വരവുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അക്കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ആക്ഷേപത്തിനു യാതൊരുവക ഹാര്യവും തോന്നാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അത്ര വിശിഷ്ടമായ ഒരു നടത്തയും സ്വഭാവവും ശ്രേഷ്ഠാന്തിയും അവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ആ പാഠശാലയത്തിലെ പുസ്തകശാലയിൽ രണ്ടായിരത്തിപ്പരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവനു അത്യല്പമായി ലഭിച്ച വിശ്രമസമയംപോലും അവൻ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനു വേണ്ടിത്തന്നെ ചെലവു ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വിദ്യാലയത്തിലെ പഠനത്തിന്റെ പ്രഥമാംശമായ ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ജയിംസിന്റെ കഷ്ടദശയ്ക്ക് ഒരു ചെറിയ പരിഹാരമുണ്ടായി. ആ യുവാവ് സ്കൂൾവക ക്ഷുദ്രജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനു പകരം ഒരു അദ്ധ്യാപകച്ചുമതലതന്നെ കൈയേറ്റുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇതിനിടയിലും സ്കൂൾ വിട്ടു പുറമേയുള്ള സ്ഥലത്തു് ആശാരിയുടേയും കൊല്ലന്റേയും കൈയാളായി ചില സമയം അവൻ വിനിയോഗിച്ചു ഫീസുകൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ട ആദായം സമ്പാദിക്കുവാൻ ശക്തനായി.

ഫീറാംവിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യയനം ഏകദേശം അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ ജയിംസ് ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസ

ത്തിനു മോഹിച്ചു. അക്കാലത്തു കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യത്തക്ക ധനസ്ഥിതി ആ യുവാവിനു് ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ. പലേവിദ്യാലയാധികാരികൾക്കും പഠനവിഷയകമായി വേണ്ടിവരാവുന്ന ചെലവുകളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു ജയിംസ് കത്തുകളെഴുതി. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ അധിപനായ ഡാകിടർ ഥാപ്കിൻസ് എന്ന മാന്യൻ ജയിംസിന്റെ കത്തിൽ കണ്ട രചനാവൈഭവത്തെ അത്യധികം അഭിനന്ദിച്ചു. അവർ തൽക്ഷണം തിരിക്കുന്നപക്ഷം താൻ അവനെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് ഒരു മറുപടി നൽകുകയും തന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉല്കൃഷ്ടോജ്ജ്വലമായ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇങ്ങനെ ഒരു കാളേജുവിദ്യാർത്ഥിയായിതീരുകയും ചെയ്തു.

ജയിംസിന്റെ ഇത്തവണത്തെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതവും മുൻപുള്ളവപോലെതന്നെ അത്യന്തം ശോഭനമായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും കായികാഭ്യാസങ്ങളിലും വാഗ്വാടിപ്രകാശനത്തിലും ആ യുവമുഖ്യൻ പൂർവ്വാധികം ശ്രദ്ധ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. മൂന്നുവർഷത്തെ അഭ്യസനപദ്ധതി വിജയകരമായി നിർവഹിച്ചു വേണ്ട ബിരുദങ്ങളും നേടി ജയിംസ് തന്റെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം അത്യന്തം ശോഭനമായി പര്യവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായി സമുചിതങ്ങളായ വിജയങ്ങളും സമ്പാദിച്ച ഗാർഫീൽഡ് ആദ്യമായി നിയമിതനാ

യു ഫീറാം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന വിദ്യാലയത്തിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിട്ടായിരുന്നു. ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം എന്നനിലയിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഗാർഫീൽഡ് ഉൽകൃഷ്ടതരമാക്കുന്നതിനുക്രടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രാചീനഭാഷകളും, സാഹിത്യവും എന്ന വിഷയമാണു പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഗാർഫീൽഡ് പ്രത്യേകം നിയുക്തനായതു്. ആദ്യത്തെ വർഷം ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ കഴിച്ചുതോട്ടുകൂടി ഗാർഫീൽഡ് വിദ്യാവിതരണസംഘം എന്നു പേരായ ആ പള്ളിക്കൂടത്തിലെ ഭരണസമിതിയിൽ ഒരു അംഗമായി. ക്രിസ്തുവർഷം 1858-ൽ അദ്ദേഹം ലൂക്രീഷിയാ റൂഡാൾഫ് എന്നു പേരായ തന്റെ ഒരു സഹപാഠിനിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആ സ്ത്രീക്കു ജയിംസിനേക്കാൾ ഒരു വയസ്സു മാത്രമേ കുറവുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഫീറാംവിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന പ്പോൾതന്നെ ഗാർഫീൽഡ് നിയമശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തു് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാട്ടുകളിൽ അടിമ വ്യാപാരം ധാരാളമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അനാശാസ്യമായ വ്യാപാരത്തെ നിരുത്തൽചെയ്യുന്നതിനു വിദ്യാസമ്പന്നനായ ജയിംസ് തുടരെത്തുടരെയുള്ള അനേകമനേകം പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി ആ വിധത്തിൽ ബഹുജനോപകാരിയായി ഭവിച്ചു.

അക്കാലത്ത് അമേരിക്കയിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയിരുന്നു. രാജ്യരക്ഷയുദ്ദേശിച്ചും, ഒരു പൗരന്റെ ധർമ്മബോധം അനുസരിച്ചും ഗാർഫീൽഡ് ഒരു ഭടനായിക്കൂടി രാജ്യസേവനം തുടങ്ങി. താമസിയാതെ ആ ഭടൻ ഒരു ചെറുസേനയുടെ നായകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ബ്രിഗേഡിയർ ജനറലായും മേജർ ജനറലായും കയറ്റം സമ്പാദിച്ചു.

താമസിയാതെ ഗാർഫീൽഡ് ഐക്യനാടുകളിലെ കോൺഗ്രസ്സിലെ ഒരംഗമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ബഹുജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ശക്തിമാനായ ഒരു പ്രാസംഗികനായി ശോഭിച്ചു. രാജ്യതന്ത്രവും ധനതത്വശാസ്ത്രവും സംബന്ധിച്ച ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചു ഭരണവിഷയകമായ ജ്ഞാനത്തെ വിപുലമാക്കി.

ജയിംസ് ഗാർഫീൽഡിന്റെ ജീവിതരീതി ഏറ്റവും ലഘുവായിരുന്നു. ഒതുങ്ങിയ ഒരു ഭവനത്തിലെ വാസവും മിതങ്ങളായ ആശകളും അനാഡംബരശീലവും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം വിശ്രുതനായി.

ക്രി: വ: 1880-നവംബർമാസത്തിൽ ഗാർഫീൽഡ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ കോൺഗ്രസ്സുവക പ്രസിഡൻറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മുപ്പതുവർഷം മുമ്പ് അദ്ദേഹം നിസ്സഹായനായ ഒരു ബാലനായിരുന്നതു നാം സ്മരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ആ ബാലൻ നിരന്തരമായ പരിശ്രമശീലത്തിന്റെയും കൃത്യനിഷ്ഠയുടേയും ഫലമായി

ഇപ്പോൾ അത്യന്തം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു ശക്തനായി. ഭൂലോകത്തുള്ള ഏതൊരു രാജാവിനോടും തുല്യമാകത്തക്ക അധികാരവൈപുല്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമത്രേ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടിനുള്ളതു് ഈ കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനു് എൺപതു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം പുത്രന്റെ ലൗകിക വിജയങ്ങളെ കണ്ടു സന്തോഷിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ആ മാതാവു് അത്രത്തോളം ഭാഗ്യവതിയായിരുന്നു. ഈവിധത്തിൽ സ്വമാതാവിനേയും ഇതരബന്ധുക്കളേയും അത്യന്തങ്ങളായ ഐഹിക നിലകളിൽ എത്തിക്കാൻ സാധിച്ച ആ ഒരു കാലത്തെ കൃഷീവലബാലൻ അഥവാ ഐക്യനാട്ടുകളിലെ പ്രസിഡന്റു ക്രി:വ: 1881-ൽ ജൂലായിമാസത്തിൽ സാഹസികനായ ഒരു ദുർവൃത്തൻ ഏൽപ്പിച്ച ഒരു വെടിനിമിത്തം ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ചു്

ജാർജ് സ്റ്റീഫൻസൺ.

പതിനെട്ടാം ശതവഷ്ത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ, കരിക്കൽ, ഉദ്ദേശം എട്ടുവയസ്സു പ്രായംവരുന്ന ഒരു കുട്ടി ഇംഗ്ലണ്ഡിന്റെ ഉത്തരപൂർവഭാഗങ്ങളിലുംപ്പെട്ടന്ന നൂക്യാസിൽ എന്നസ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ കളിമണ്ണുകൊണ്ടും മുളത്തണ്ടുകൊണ്ടും ചില ബാല്യവിഹാരസാമഗ്രികം നിർമ്മിക്കുന്നവനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ബാലനത്രേ, അനന്തരകാലത്തു റയിൽവണ്ടി വാഹനത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവായി വിശ്രുതിനേടിയ ജാർജ് സ്റ്റീഫൻസൺ.

ആറു സന്താനങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായി ഈ ബാലൻ ജനിച്ചു. അയാളുടെ പിതാവു് ആവിയന്ത്രത്തിൽ തീകൃട്ടിവന്ന ഒരു സാധാരണ കൃഷിവേലക്കാരനായിരുന്നു. ആ നിലയിൽ സ്വസന്താനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവുകം യാതൊന്നുംതന്നെ സ്റ്റീഫൻസൺന്റെ പിതാവിന്നില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ബാലനായ ജാർജ് അവന്റെ ബാല്യത്തിൽ കാലിമേയ്ക്ക, വയലിലേയ്ക്ക് അവയെ അടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുക, എന്നിങ്ങനെ ദിവസംപ്രതി നാലു പെൻസ് ആദായമുള്ള ചില പ്രവൃത്തികം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. എന്നാൽ ജീവസന്ധാരണമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പ്രസ്തുത

ബാദ്ധൻ പിതാവിന്റെ ജോലിസ്ഥലമായ ആവിയന്ത്രപ്പുര യിൽ ചിലപ്പോളൊക്കെ പ്രവേശിക്കുകയും ആവിയന്ത്ര ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിരീതികളെ സൂക്ഷ്മമായി നോക്കി മന സ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

തന്റെ പിതാമഹനെപ്പോലെ ആവിയന്ത്രം സംബ ന്ധിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടാൻ ജാർ ജിനു് ഒരു പ്രത്യേക കൗതുകമുണ്ടായി. പലേവിധത്തി ലുള്ള കാലയാപനമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അവലംബിച്ചു് ആഹാ രസമ്പാദനം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്ന ആ ബാലനു പതി നാലു വയസ്സായതോടുകൂടി അവൻ പിതാവിനു് അയാ ളുടെ ജോലിയിൽ സഹായിക്കാൻ ദിവസംപ്രതി ഒരു ഷില്ലിങ്ങ് ശമ്പളമുള്ള ഒരു സഹകാരിയായി നിയമിക്ക പ്പെട്ടു. അടുത്ത വർഷത്തിൽ അവന്റെ ജോലിയിൽ ഒരു പ്രൊമോഷൻ ലഭിക്കുകയും യന്ത്രം സംബന്ധിച്ച പണി വകകളിൽ അവനു് ഒരു മേൽനോട്ടക്കാരന്റെ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്പകാലം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞ സ്റ്റീഫൻസണു് അതേ ആവിയന്ത്രം സംബന്ധിച്ചുതന്നെ 'പ്ലഗ്മാൻ' എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. 'പ്ലഗ്മാൻ' എന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേക മുമതലയാകട്ടെ, ആ യന്ത്രം പ്രവൃത്തിക്ഷമമായി ഓടുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള പരിശോധനയും അതു സംബന്ധിച്ച നിയന്ത്രണവും ആണു്. ഈ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി യന്ത്ര ത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളും കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ആ ചെറുപ്പക്കാരനു് ഒരു കൗതുകം ഉദിച്ചു. ആ പണിയിൽ അവനു പ്രത്യേകമായ

ഒരുത്സാഹംതന്നെ തോന്നി. തന്ക്ക് ഏറ്റവും രസിച്ച ഒരു കളിപ്പാട്ടത്തിന്റെ മട്ടിൽ അതിനെ എത്രനേരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും ആ യുവാവിനു ലേശം പോലും അലംഭാവം ഉണ്ടായില്ല. യന്ത്രത്തിന്റെ ഓരോ അംശവും ശിഥിലിതമാക്കുന്നതിനും വീണ്ടും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനും അവനു് അനേകം സന്ദർഭങ്ങളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇക്കാലത്തു ജാർജിനു പതിനെട്ടുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു് അക്ഷരാഭ്യാസത്തിനുപോലുമുള്ള സൗകര്യം അതേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തിലെ അധിപതിയായ പിതാവിന്റെ ആദായം വളരെ നിസ്സാരമായിരുന്നതിനാൽ സാധാരണ ബാലന്മാരെപ്പോലെ വിദ്യാലയത്തിൽ എഴുന്നതിനു് അവനു് അതേവരെ സാധിക്കാത്തതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കാനായിരുന്നു ജാർജിന്റെ ഉത്സാഹം. 'പ്ലഗ്മാൻ' എന്ന നിലയിൽ അവനു ദിവസം പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്രമാവസരം അവനു തീരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ പകൽ സമയത്തുള്ള തന്റെ ജോലി മുഴുവൻ അവസാനിച്ചതിനുശേഷം ലഭിച്ച അവസരങ്ങളും, അതായതു രാത്രിയിലെ സന്ദർഭങ്ങളും അവൻ ഒരു നിശാപാഠശാലയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി വിനിയോഗിച്ചു. ഒരു വർഷം ഈ വിധം സമയം വ്യയം ചെയ്തതോടുകൂടി അവനു് എഴുത്തും വായനയും സാമാന്യം പരിചിതമായി. അനന്തരം ഗണനശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭ്യസനം ആവശ്യ

കമായി അവന് തോന്നി. ഈ ശാസ്ത്രത്തോട് ആ യുവാവിന് പ്രത്യേകം ഒരു അഭിരുചി തോന്നിയുമിരുന്നു. തന്റെ ജോലിസ്ഥലത്തു് എത്തുന്ന അവസരത്തിൽപോലും ഒന്നോ രണ്ടോ കണക്കുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി അവൻ ഉത്സാഹിച്ചു പോന്നു. അടുത്തവർഷത്തിൽ അവൻ മറെറാരു യന്ത്രത്തിലെ ബ്രേക്ക്മാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിലേക്കു പ്രതിവാരം ഏകദേശം ഒരു ഷില്ലിങ്ങ് ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നതിനുപുറമേ, ബൂട്സ് നന്നാക്കുക എന്ന ജോലിയിൽക്കൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു് ആ പരിശ്രമശീലനായ യുവാവു തന്റെ ആദായത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുപോന്നു.

നിശാപാഠശാലയിലെ ഗ്രാമീണാദ്ധ്യാപകനിൽനിന്നു എഴുത്തും വായനയും കണക്കുക്രിയയും ഇക്കാലംകൊണ്ടു് അഭ്യസിച്ച സ്റ്റീഫൻസൻ ഗണനശാസ്ത്രത്തിലെ ഉപരിപാഠങ്ങൾ സപ്രയത്നംകൊണ്ടുതന്നെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗിച്ചു. യന്ത്രത്തിന്റെ ചില വിശേഷപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു് അയാളെ അതികർഷിച്ചു. 1803-ൽ അയാൾക്കു റാബർട്ട് എന്നപേരിൽ ഒരു പുത്രനുണ്ടായി. ഇതിനുശേഷം അയാൾ സപരിവാരം കെല്ലിങ്ങ്വർത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു മാറി അവിടെ വാസം തുടങ്ങി. ഈ സ്ഥലംമാറ്റം കഴിഞ്ഞു അധികകാലമാവുംമുമ്പുതന്നെ സ്റ്റീഫൻസൻറെ പത്നി മരിച്ചുപോകയാൽ അയാൾ അത്യന്തം ദുഃഖിതനായി. ഈ ആകസ്മികമായ ആപത്തിന്റെ സ്വഭാവം വർദ്ധിപ്പിക്കാനോഎന്നതോന്നുമാറു് അയാളുടെ പിതാവിനു് എന്തോ യദൃച്ഛാസംഭവം നിമിത്തം ദൃഷ്ടികൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മാതാവും സഹോദരനും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കുടും

ബത്തെ പരിപാലിക്കത്തക്ക ധനം സമ്പാദിക്കേണ്ട ചുമ തല സ്റ്റീഫൻസണു മാത്രമായി വന്നുചേർന്നു.

ഇക്കാലത്തു് അയാളുടെ ജോലിസ്ഥലമായിരുന്ന ജില്ല യിൽ ഒരുപുതിയ കുഴിയിൽ ആവിയന്ത്രം ഘടിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു പ്രത്യേക ആവശ്യംനേരിട്ടിരുന്നു. വെള്ളം പമ്പുചെയ്തു വെളിയിലാക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട യന്ത്രത്തിനു എന്തോ തകരാറുപറ്റിയതു് സ്റ്റീഫൻസൺ അറിഞ്ഞു. അയാൾ അവിടെ എത്തി ആ യന്ത്രത്തിനു സംഭവിച്ച കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ പ്രവൃത്തിക്ഷമമായ നില യിൽ എത്തിച്ചു.

മൻപറയപ്പെട്ട വിപുലമായ പ്രവൃത്തി പദ്ധതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന എഞ്ചിനീയരെ സഹായിക്കുക സ്റ്റീഫൻസ ൺന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ജോലിയായിത്തീർന്നു. അവിടെ വേലയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആവിയന്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ അംശങ്ങളും അഴിച്ചു പിരിക്കുന്നതിനും വീണ്ടും സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിനും സ്റ്റീഫൻസണു പ്രത്യേക സാമ ർത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചതു് അയാളുടെ ജോലിക്കു പ്രത്യേകം സഹാ യമായിത്തീർന്നു. അതനുസരിച്ചു കെലിങ്ങ്‌വർത്തിൽ തന്നെ അയാൾക്കു പ്രതിവർഷം നൂറു പവൻ എന്ന നിര ക്കിൽ ഒരു ശമ്പളവും ലഭിച്ചു.

തുറമുഖസ്ഥലത്തേക്കു സാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുപോകുന്ന റോഡിൽക്കൂടെ കൂടുതൽ ഭാരങ്ങളും അനായാസേന വഹി ക്കാവുന്ന ഒരു വക വണ്ടി നിർമ്മിക്കുക എന്നതു് അക്കാ

ലത്തു പല എഞ്ചിനീയറന്മാരുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു പല പ്രവൃത്തിപദ്ധതികളും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അവയൊന്നുംതന്നെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിനു സാധകമായി ഭവിച്ചില്ല. വളരെ മിതസമായും ഉരുളുന്ന വിധത്തിലും ഉള്ള വണ്ടിച്ചക്രങ്ങൾ ഇരുമ്പു പാളത്തിൽക്കൂടെ ഓടുക വിഷമമായിട്ടാണു് അക്കാലത്തു ഗണിക്കപ്പെട്ടപോന്നതു്. എന്നാൽ ആ ചക്രങ്ങൾ ഘടിതങ്ങളാകുന്ന ആവിയന്ത്രത്തിന്റെ ഭാരം ഇരുമ്പുപാളത്തെ അമർത്തിക്കൊള്ളുന്നതിനു് മതിയാകുമെന്ന തത്വം സ്റ്റീഫൻസൺ കണ്ടുപിടിച്ചു. വണ്ടിച്ചക്രവും ഇരുമ്പുപാളവും തമ്മിൽ മുറുകെ ഘടിക്കുന്നപക്ഷം പാളത്തിൽക്കൂടെ ആവിയന്ത്രം ഓടിക്കുന്നതിനു ശക്തമായിത്തീരുമെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കി.

ഈ ആശയം മനസ്സിൽ കരുതിക്കൊണ്ടു സ്റ്റീഫൻസൺ അനേകമനേകം പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അവയെല്ലാംതന്നെ വിജയകരമായി ഗണിച്ചു. റാവൻസ്‌വർത് പ്രഭു എന്നൊരു ഉദാരശീലൻ വേണ്ട ചെലവു ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയാൽ തന്റെ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ചലനക്ഷമമായ യന്ത്രവണ്ടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു ജോർജ്ജ് മതിനു്. ഈ യന്ത്രവണ്ടിക്കു വേഗം നല്ലപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ന്യൂനത കണ്ടുപിടിച്ചു യന്ത്രത്തിലെ ആവിയുടെപോക്കു് അനുകൂലമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു സ്റ്റീഫൻസൺ ശ്രമിച്ചു.

1821-ൽ സ്റ്റീഫൻസൺ ഒരു ആവിയന്ത്ര എഞ്ചിനീയരായി ഒരു കമ്പനിയുടെ ആധിപത്യത്തിൽ പ്രതിവർഷം മുന്നൂറുപവൻ ശമ്പളത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. സാമാനങ്ങളോ, ആളുകളോ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറാരു സ്ഥലത്തെയ്ക്ക് എത്തിക്കുവാനോ എത്തുവാനോ ഉതകുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ആവിയന്ത്രവണ്ടിയുടെ നിർമ്മാണം ഈ കമ്പനിയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യമേറിയതായിരുന്നു. ആവിയന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകത്തക്ക ശകടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അക്കാലത്തു പാർലമെൻറും ഒരുക്കമായിരുന്നു.

അക്കാലത്തു ലിവർപൂളിൽനിന്നു മാഞ്ചസ്റ്ററിലേക്കു സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകത്തക്ക ഒരു ആവിയന്ത്ര ശകടം കച്ചവടക്കാരുടെ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു നിർമ്മിതമാകുന്നതിനുള്ള ആലോചനയുണ്ടായി. ഇതിലേയ്ക്ക് സ്റ്റീഫൻസൺ എഞ്ചിനീയരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. യന്ത്രശകടത്തിന്റെ ഗമനത്തിനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വഴി അത്യന്തം ദുർഘടമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും സ്വപ്രാമത്ഥ്യത്താൽ സ്റ്റീഫൻസൺ പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം തരണം ചെയ്തു് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം വിജയകരമാക്കി. മണിക്കൂറൊന്നിനു് ഇരുപതു മൈൽദൂരം ഓടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു യന്ത്രശകടമാണു് ഈ ബുദ്ധിവ്യവസായചതുരന്റെ യത്നഫലമായി അക്കാലത്തു നിർമ്മിതമായതു്.

ഇതിനു ശേഷം റയിൽവണ്ടികളിനിപ്പറയുള്ള ഒരാലോചനയിൽ ഈ മഹാനായ യന്ത്രനിർമ്മാതാവു വ്യാപൃ

തനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ മുന്നൂറിരു പത്തു മൈൽ ദൂരം റയിൽവേ ലയിൻ നടപ്പാകുകയുടെ ചെയ്തു എന്നുപറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. അദ്ദേഹം ഇതിനു ശേഷം ചെസ്റ്റർഫീൽഡിനടുത്തുള്ള ചില കല്ലൂരിത്തറ കൾ പാട്ടത്തിനെടുത്തു് ആവിയന്ത്രങ്ങളിലേയ്ക്കു് ആവശ്യമുള്ള കൽക്കരി യഥാവസരം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടു.

ധനവും കീർത്തിയും സ്റ്റീഫൻസണെ പലപ്രകാരത്തിലും അക്കാലംമുതൽ അനുഗ്രഹിക്കുകയായി. ബാല്യത്തിലെ ദാരിദ്ര്യപീഡ കേവലം വിസ്മൃതമാകുമാറു് അദ്ദേഹം ഒരു ധനികനായി എന്നുമാത്രമല്ല, പ്രഭുസ്ഥാനസ്വീകരണത്തിനും് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളാൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1848 ആഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ ഈ മഹാനായ വ്യവസായശാലി ഇഹലോകവാസം, അത്യന്തം അശ്രദ്ധചിത്തനായി ഉപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി ലോകത്തു് ആചന്ദ്രതാരം നിലനിൽക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കാനില്ല.

അദ്ധ്യായം ആറ്.

മിഖയൽ ഏൻജലോ.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ വിശ്രുതമായ ഇറലി പുരാതനകാലത്തു് സുകുമാരകലകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. സംഗീതം, സാഹിത്യം, ചിത്രമെഴുത്തു്, ശില്പവിദ്യ എന്നിവയിൽ അനന്തരകാലത്തു യൂറോപ്പിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സകല മാതൃകകളും ഇറലിയിൽ നിന്നാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഇറാലിയരുടെ രേണരീതി, പരിഷ്കാരം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചും യൂറോപ്പുമഹാഖണ്ഡ പുരോഗതിയിൽ ഇറലിക്കു ഏറ്റവും കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇറലിയിലെ നഗരികളിൽ വെച്ചു് അത്യന്തം പ്രസിദ്ധിയേറിയ ഒന്നായിരുന്നു ഫ്ളോറൻസ് എന്നും നാം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്.

കഥാപുരുഷനായ മിഖയൽ ഏൻജലോ എന്ന ചിത്രകാരൻ, അഥവാ ശില്പവിദഗ്ധൻ അല്ലെങ്കിൽ കവി ക്രിസ്താവർഷം 1475-ൽ വിശ്വവിശ്രുതമായ ഇറലിയിലെ ഫ്ളോറൻസ് നഗരത്തിൽ ഭ്രജാതനായി. മഹാകവി ഡാൻറേയുടെ ജന്മദേശം എന്ന ബഹുമതി സമ്പാദിച്ച ഫ്ളോറൻസ് യൂറോപ്പുചരിത്രത്തിൽ ഗണനീയമായ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേശവിഭാഗമാണു്. ഈ രമ്യനഗരിയിലത്രേ സുകുമാരകലാപടുവായ മിഖയൽ ഏൻ

ജലോയുടെ ജനനം എന്നറിയുമ്പോൾ കഥാനായകനും ജന്മദേശവും പരസ്പരം എത്രമാത്രം അനുയോജിച്ചിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

മിഖയൽ ഏൻജലോയുടെ പിതാവിന്റെ നാമധേയം ലൂഡോവിക്കോ ബുനറട്ടി എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സപ്തപുത്രനു വളത്തുമാതാവായി നിശ്ചയിച്ചതു് ഒരു ശില്പവിദഗ്ധന്റെ പത്നിയെ ആയിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീയിൽ നിന്നാണു് ഏഞ്ജലോയുടെ ശില്പകലാസാമർത്ഥ്യത്തിനു് ഒരു വികാസസൂചന സിദ്ധിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കേവലം ഒരു ബാലനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ശില്പവാസനാവിശേഷം ആ കുട്ടിയിൽ സവിശേഷം പ്രകാശിച്ചുമിരുന്നുവത്രേ. ഈ അമിതമായ കലാവാസന സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്തുത ബാലനെ അവന്റെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ കണക്കിലധികം ഉപദ്രവിക്കുകകൂടെ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നാണു് അറിയുന്നതു്. കാരണം, ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിലെ അംഗത്തിനു് ഉളി മുതലായ ഉപകരണങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുക ഏറ്റവും ഹീനമായി അക്കാലത്തു കരുതപ്പെട്ടതുതന്നെയായിരിക്കണം. തന്റെ പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ ബാലൻ കലാസമ്പന്നനായ ഒരു ഗുരുവോടുകൂടി വസിച്ചു് അഭ്യസനത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കലാപടു, അക്കാലത്തു ഫ്ളോറൻസിലെ ഭരണകർത്താവായിരുന്ന ലോറൻസോ എന്ന മാന്യനാൽ വാസനാശാലികളായ ബാലന്മാർക്കു കലാഭ്യസനത്തിനുവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ ഏൻജലോ നടത്തിയ അഭ്യസനം

കൊണ്ടു ഗവർണർ അത്യന്തം സന്തുഷ്ടനായി എന്നു മാത്രമല്ല, മാർബിരംശിലയിൽ ബാലൻ അക്കാലത്തു നിർമ്മിച്ച ഒരു ഹരിണശിരസ്സിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ മാൻകഴുത്തിനുണ്ടായ ഒരു ന്യൂനതയും ലോറൻസോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരുന്നില്ല. ബാലൻ താമസംകൂടാതെ ആ ന്യൂനതയും പരിഹരിച്ചു. തന്റെ ശില്പവിദ്യാഫലത്തെ വീണ്ടും ലോറൻസോയുടെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ എത്തിച്ചു. തന്നിമിത്തം പ്രീതനായ ഗവർണ്ണർ ഈ ബാലനെ തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സ്വന്തം കുട്ടിയെപ്പോലെ പരിരക്ഷിക്കുകയായി.

ഗവർണരായ ലോറൻസോയുടെ വീട്ടിൽ ഈ വിധം താമസിക്കുന്ന കാലത്താണു മിഖയേൽഏൻജലോയ്ക്ക് അനേകം കലാകാരന്മാരോടും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോടും ഇടംപ്രഥമമായ പരിചയം സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയായതു്. ഒരു നല്ല കലാസമ്പന്നനാകാൻ ആ ചെറുപ്രായത്തിൽ ഇക്കാലത്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് എത്തെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള അഭ്യസനങ്ങളാണു് അയാൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു വിവരിക്കുക പ്രയാസം. ഓരോ കാഴ്ചകളെ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കുക, മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ പ്രത്യേകഘടകങ്ങളും ശവശരീരപരിശോധനമുഖേന ഗ്രഹിക്കുക, ഒന്നാംതരം സാഹിത്യകൃതികളും വായിക്കുക എന്നിവ ഈ അഭ്യസനത്തിന്റെ ചില അംശങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം, സൂക്ഷ്മഗ്രഹണശക്തിയോടെ കലാപരമായി നടത്തിയ അഭ്യസനം ഏതാണും

വർഷത്തേക്കു മാത്രമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ലോറൻസോയുടെ മരണാനന്തരം ബഹുജനാഭിപ്രായം അയാളുടെ കുടുംബത്തിനു പ്രതികൂലമായതിനാൽ ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു ഫ്ലോറൻസിൽ ജീവിതംതന്നെ സാധിക്കാതെ വന്നുകൂടി. അയാളുടെ അനന്തരാവകാശി നഗരിയിൽ നിന്നുതന്നെ ഓടിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കലാപങ്ങൾ നിമിത്തം മിഖയൽഏൻജലോ തന്നേയും ആ സ്ഥലം വിട്ടു മറെറങ്ങാൻ അഭയം തേടുന്നതിനു നിർബന്ധിതനുമായി. അല്പകാലം കഴിഞ്ഞു് അയാൾ പെനു ചേർന്നതു റോമിലായിരുന്നു. അവിടെ കേവലം അപരിചിതനായ വിധത്തിൽ അയാൾക്കു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നില്ല. അയാൾ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാമദേവപ്രതിമ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ ഒരു കലാസ്നേഹി ഏൻജലോയ്ക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

റോമിൽ ഏൻജലോ അധികകാലം താമസിക്കുന്നതിനു് ഇടയായില്ല. ഫ്ലോറൻസിൽ മടങ്ങി എത്തിയ അക്കാലത്താണു് ആ കലാകാരൻ 'സാവനരോലാ' എന്ന സുപ്രസിദ്ധ മതപ്രാസംഗികനുമായി പരിചയം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇടയായതു്. ആയിടെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും കലാരസികന്മാർ ഏൻജലോയുടെ ശില്പകലാകൗശലത്തെ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. മറെറാരു കലാപടു ഏതാനും പണി തീർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാർബിൾ ക്ഷണം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാമെന്നു അവർ അയാളോടു ചോദിക്കുകയും ആ മാർബിൾ ഖണ്ഡം ഉപയോഗിച്ചു് അയാൾ ഒരു പ്രത്യേക വസ്തു നിർമ്മിക്കുവാൻ

മറവുള്ളവക്ക് അദൃശ്യനായി താമസിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മാർബിളും കല്ലുകളെ ശിഥിലീകരിച്ചു ശില്പവിദ്യയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഏഞ്ജലോയ്ക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം അന്യാദൃശം തന്നെയായിരുന്നു. അയാളുടെ ഉളി പ്രയോഗങ്ങൾക്കു ഏതൊരു ശിലയും ശിഷ്യസമം വിധേയമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നീളത്തിലും വീതിയിലും തന്നെയുള്ള ശിലാശകലങ്ങളും അയാൾ കല്ലുപിളർന്നെടുക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആരും വിസ്മയിച്ചുപോകും. ഇങ്ങനെ മാർബിൾ കല്ലുകളുമായി അത്യന്തം പരിചയം സമ്പാദിച്ച ഏഞ്ജലോ പരീക്ഷണാർത്ഥം കലാരസികന്മാർ നൽകിയ ആ ശിലാഖണ്ഡത്തെ ഏതുവിധം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി എന്നറിയുന്നതു കൗതുകാവഹമായിരിക്കുമല്ലോ. മൂന്നുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതേ മാർബിൾക്ഷണം 'ഡേവിഡ്' എന്ന പ്രശസ്തപുരുഷന്റെ ഒരു പ്രതിമയെന്ന നിലയിൽ ബാഹ്യജനാക്ഷികൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

ഇങ്ങനെയും മറ്റനേകം പ്രകാരത്തിലും ഉള്ള ശില്പകലാപ്രയോഗങ്ങൾനിമിത്തം ഏഞ്ജലോ അത്യന്തംകീർത്തിമാനായി. അയാളുടെ കീർത്തി പോപ്പു ജൂലിയസ് ദ്വിതീയൻ എന്ന മതാധ്യക്ഷന്റെ കണ്ണുകളേയും ബാധിക്കുകയുണ്ടായി. കേവലം ഒരു യുവാവായിരുന്നുവെങ്കിലും അയാൾ ശില്പകലയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച സാമർത്ഥ്യവും അതിലേക്കു വേണ്ടി സഹിച്ച യത്നവും അത്ഭുതമായിരുന്നു. പോപ്പു ജൂലിയസ് ഈ യുവ ശില്പകലാവിദഗ്ധനെക്കൊണ്ടു

നിർമ്മിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു ഒരു ശവകുടീരം ആയിരുന്നു. ഏഞ്ജലോ മറ്റൊരു അതു സംബന്ധിച്ചു പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു എട്ടുമാസക്കാലത്തോളം "കറാറാ" എന്ന സ്ഥലത്തു മുൻപറഞ്ഞ ശവകുടീരത്തിനു പറ്റുന്ന മാർബിളം കല്ലു തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്ന ജോലിയിൽതന്നെ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രേ. ഈ കാര്യം നിർവഹിച്ചതോടുകൂടി അയാൾ ആ മാർബിളംകൊണ്ടുള്ള പണി ആരംഭിക്കുകയായി. പോപ്പിനു ഈ ശവകുടീര നിർമ്മാണരീതികളും കാണുന്നതിനുള്ള ഔത്സുക്യം നിമിത്തം മിക്കവാറും സമയം പ്രസ്തുത ശില്പ കലാചാതുരിയുടെ അടുത്തുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കൂടുതൽ കൂടുതലായി പലേ സംഗതികളും അറിവാനുള്ള കൗതുകവും ആ കലയെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞതയും നിമിത്തം പോപ്പിന്റെ ഈ സാന്നിദ്ധ്യം ഏൻജലോയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുവക ഉപദ്രവമായിക്കലാശിച്ചു. ഇങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ അധികം താമസിയാതെ ആ കലാസമ്പന്നനും മതാദ്ധ്യക്ഷനും തമ്മിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. അതിനാൽ ഏഞ്ജലോ ആ സ്ഥലംവിട്ടു സ്വദേശമായ ഫ്ളോറൻസിലേക്കു പൊയ്ക്കളയുകയാണുണ്ടായതു്. എന്നാൽ അല്പകാലംകഴിഞ്ഞു പോപ്പു വീണ്ടും ആ ശില്പകലാവിദഗ്ദ്ധനെ കാണ്മാനും താൻ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ജോലി തീർത്തോ എന്നറിവാനും ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അഭിമാനിയായ ഏഞ്ജലോ ഫ്ളോറൻസ് വിടുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ആ കുടീരത്തോടുള്ള പ്രത്യേക താല്പര്യംനിമിത്തം പോപ്പുതന്നെ ഏഞ്ജലോയേ കാണുക എന്നു തീർച്ചയാക്കി. ഒരു ദിവസം അയാളുടെ

വാസഭവനത്തിൽ എത്തി. രണ്ടുപേരും വളരെ പ്രശാന്ത ചിത്തരായി കാണപ്പെട്ടു. ജൂലിയസ്സിന്റെ ഒരു പ്രതിമ പിത്തളയിൽ തീക്കുക എന്ന വിജയം മാത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഈ സമാഗമംകൊണ്ടു് സാധിച്ചതു്.

അടുത്തതായി സെൻറുപീറ്റർ ദേവാലയത്തിൽ ചില ശില്പനിർമ്മാണ മാതൃകകം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു ഏഞ്ജലോ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പോപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രത്യേകപ്രാർത്ഥനാമന്ദിരമാണു് ഇത്തവണ മതാദ്ധ്യക്ഷൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ഇതിലേക്കു് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി മുന്നദ്ദേശ്യമായിരുന്ന കൂടീരനിർമ്മാണം മാറ്റിവക്കുന്നതിനും പോപ്പു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു് ഏഞ്ജലോക്കു് അത്ര സമ്മതമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ നിർബന്ധം അത്ര കലശലായിരുന്നതിനാൽ ഏഞ്ജലോ കീഴടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്തു. ഈ ശില്പവിദ്യാപ്രയോഗംസംബന്ധിച്ചു ആ കലാചതുരനു തീരെ വിശ്രമം ലഭിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള ജോലിയുണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. രാപകൽ ഭേദമില്ലാതെ ഏഞ്ജലോ ഈ പണിയിൽതന്നെ ഏർപ്പെട്ടു. ഊണും ഉറക്കവും കേവലം അപ്രധാനങ്ങളായി. ഏകദേശം ൪ വർഷത്തെ നിരന്തരയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി പുതിയ പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരത്തിലെ ശില്പങ്ങളെല്ലാം ഏഞ്ജലോ പരിസമാപ്തമാക്കി. ഭൂലോകസൃഷ്ടി, ആദിമമനുഷ്യന്റെ അധഃപതനം മുതലായ ചില ചിത്രങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള കൊച്ചുപണികളിലാണു് ഏഞ്ജലോ ഇതുസംബന്ധിച്ചു് ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അവയെല്ലാം

തന്നെ ഏറ്റവും വിജയകരമായവിധത്തിൽ അയാൾ നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി.

1429-ൽ ഫ്ളോറൻസിന്റെ ചരിത്രം ഒരു നവീന ദശാസന്ധിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. പഴയ ഗവർണരുടെ കുടുംബക്കാരും നഗരീപ്രമാണികളും തമ്മിൽ കലശലായ പല അവകാശതർക്കങ്ങളും അന്നു നടക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷിയിൽ ചേർന്നേതീരൂ എന്നു ഒരു നിർബന്ധം വന്നുചേർന്നു. തനിക്കു ഒരു കാലത്തു വേണ്ട സഹായങ്ങളും ചെയ്തുപോന്ന ഭരണകർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തോടു് അയാൾ പ്രത്യേകം കടപ്പെട്ടവനാണു എങ്കിലും അതിനേക്കാൾ കടപ്പാടു് അയാളുടെ സ്വദേശത്തോടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഏഞ്ജലോ ഫ്ളോറൻസു് നഗരീപ്രമാണികളുടെ പക്ഷത്തുതന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ, നഗരീവാസികളുടെ ഐകമത്യമില്ലായ്മയും ധീരതക്കുറവും നിമിത്തം മുൻപറയപ്പെട്ട അവകാശതർക്കം ദീർഘിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഫ്ളോറൻസു് നഗരീപ്രമാണികളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നതന്നെ പ്രവർത്തിച്ച മിഖയൽ താമസിയാതെ എതിർകക്ഷിക്കു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. എതിർപക്ഷത്തുനിന്ന കാലത്തു് അയാൾ ഒരു എഞ്ചിനീയരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടകയും ആ സ്വദേശനഗരിയെ വളരെ ബലവത്തായ ഒരു കോട്ടകൊണ്ടു പരിരക്ഷിക്കുകയെന്ന കൃത്യത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ നഗരവാസികൾക്കു വിപരീതമായ കുടുംബത്തിന്റെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഏഞ്ജലോയുടെ പ്രതിക്രിയപ്രവർത്തനത്തിനു മാപ്പു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രായാധിക്യത്തിൽ എത്തിയതോടുകൂടി ഏഞ്ജലോ പൂർവ്വാധികം മൃദുഹൃദയവാനായി ഭവിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ആ ചിത്രകാരൻ അധികമായി ശ്രദ്ധിച്ചതു് കവിതാരചനയിലായിരുന്നു. മനോഹരങ്ങളായ അനേകം പദ്യഖണ്ഡങ്ങൾ ഈ വാസനാസമ്പന്നൻ ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ കഴിയുന്ന കാലത്തു് 'വിറ്റോറിയാകളണാ' എന്നൊരു സുന്ദരിയുമായി അയാൾ പരിചയപ്പെട്ടുവാൻ ഇടയായി. വിറ്റോറിയായുടെ അകാലചരമം നിമിത്തം ഈ പരിചയംകൊണ്ടുള്ള ആനന്ദം അയാൾക്കു് അധികകാലം അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായില്ല.

ഈ കലാകുശലന്റെ വാസരീതി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്. ആരുംതന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ, അതായതു കൃത്യാന്തരങ്ങളിലേക്കു ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ ഇടവരാത്ത വിധത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഏകാകിയായിരുന്നു സ്വന്തം ശില്പാദികലകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയായിരുന്നു ഏഞ്ജലോയുടെ പതിവു്. ജനബാഹുല്യത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ സൽഗുണങ്ങളെ മനസ്സിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു എന്നദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

അത്യന്തം ദയാർദ്രഹൃദയനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഈ ചിത്രകാരൻ ഉന്നതസ്ഥാനവാന്മാരേയും ഗർവിഷ്ഠന്മാരായ പ്രഭുക്കന്മാരേയും തീരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ക്രൂത്തിലല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനെ സന്ദർഭോചിതമായി പല അവസരങ്ങളിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു സഹോദരനു പ്ലേഗുരോഗബാധയുണ്ടായപ്പോൾ ഏഞ്ജലോ

ഏറ്റവും വാത്സല്യത്തോടെ അയാളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഒരു ഭൃത്യനെപ്പോലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലേശംപോലും വൈമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടകുടുംബാംഗങ്ങളോടോ, ഉന്നത സ്ഥാനവാന്മാരോടോ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പൂർണ്ണരസം അളവറ്റതായിരുന്നു. 'പോപ്പ് ക്ലെമൻറുസപ്തമൻ' എന്ന മതാദ്ധ്യക്ഷനെപ്പറ്റി ഏഞ്ജലോയെ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കഥയുണ്ട്. അതായത് ഏഞ്ജലോ പോപ്പിനെ കാണ്മാൻ ചെല്ലുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെ പോപ്പു തൻെറ അതിഥിയെ ഇരിക്കുവാൻ ആദ്യമേ സൽക്കരിച്ചുപോന്നുവെന്നുതന്നെ. താൻ അനുവദിക്കുംമുമ്പു തൻെറ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനാണു മിഖയൽ ഏഞ്ജലോയെന്നിരുന്നുവത്രെ.

ഈ മഹാനായ ചിത്രകാരൻ 1564-ൽ തൻെറ 90-ാമത്തെ വയസ്സിനടുപ്പിച്ച് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്.

ലൂയി പതിന്നാലാമൻ.

ഫ്രഞ്ചുരാജ്യാധിപതിയായി ഗണ്യമായ ഒരു കാല ഘട്ടത്തെയ്ക്കു ഭരണം നടത്തിയ ലൂയി പതിന്നാലാമൻ എന്ന രാജാവു് ആസ്ത്രിയാരാജ്ഞിയായിരുന്ന ആൻ എന്ന മഹിളാരത്നത്തിന്റെയും ഫ്രഞ്ചുകിരീടാധിപതിയായ ലൂയി പതിമ്മൂന്നാമൻ എന്ന പുരുഷപുംഗവന്റെയും വത്സലസന്താനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു അഞ്ചുവയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ തന്റെ പിതാവു പരലോക പ്രാപ്തനാവുകയാൽ മാതാവിന്റെ പ്രതിനിധിഭരണത്തിൽ ബാലനായ രാജകുമാരൻ വളർന്നുവന്നു. കാർഡിനൽ മസരിൻ എന്ന ഭരണതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു ലൂയി പതിന്നാലാമന്റെ ഈ ബാലദശയിൽ ഫ്രാൻസിലെ മന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നതു്. രാജാധികാരത്തിന്റെയും സചിവപ്രതാപത്തിന്റെയും കഥകഴിക്കുവാനായി അക്കാലത്തു പ്രഭുജനങ്ങൾ ഉറച്ചുശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, മന്ത്രിയുടെ രാജ്യതന്ത്രകുശലതയും ധീരതയും നിമിത്തം അവരുടെ യാതൊരു ശ്രമവും സഫലമാവുകയുണ്ടായില്ല.

അക്കാലത്തു മസരിൻ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിനു് എതിരായി യുദ്ധം നടത്തുകയായിരുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിലെ വിജ

യത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനായി സ്പെയിനിലെ 'ഇൻഫന്റാ' എന്ന രാജകുമാരിയെ ലൂയി വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടതാണ്" എന്നു മന്ത്രിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സചിവന്റെ ഭാഗിനേയിയായ മേരിമാൻസിനി എന്ന ബാലികയെ വിവാഹംചെയ്യാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള മോഹമാണു യുവരാജാവിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതു മസരിനു് അത്ര സമ്മതമായി തോന്നിയില്ല. ആ സുന്ദരിയാബാലികയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നു ലൂയി മന്ത്രിയോടു വളരെയൊക്കെ കിഴിഞ്ഞപേക്ഷിച്ചിട്ടും മസരിൻ കേവലം അശ്രദ്ധയനായി കാണപ്പെട്ടതേയുള്ളൂ. അയാൾ തന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ലൂയിക്ക് ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സു പ്രായമായതോടുകൂടി 1661-ൽ അദ്ദേഹം കിരീടധാരണത്തിനു പ്രാപ്തനായി. ഈ വർഷത്തിൽതന്നെ മസരിൻ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത അവസരത്തിൽ ലൂയി തന്റെ പ്രജകളിലെ പ്രമാണികളെ അഭിസംബോധനംചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചതു തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിമാരെയല്ല തന്നെത്തന്നേയാണു കൂടുതൽ ചുമതലയുള്ളവനായി കരുതുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നുകൊള്ളുമെന്നു ലൂയി ധൈര്യസമേതം പൊതുജന നേതാക്കന്മാരെ അറിയിച്ചു. ആ ദിവസത്തിൽ തന്നെ മറെറാരു രസകരമായ

രങ്ങ്ഗവും നടന്നു. റൂയൻ എന്ന സ്ഥലത്തിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പു രാജാവിനെ ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു:—

"മഹാരാജാവേ, തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നാളിതു പര്യന്തം കല്പിച്ചിരുന്നതു ഞാൻ, മസരിൻ എന്ന സചിവോത്തമന്റെ ആജ്ഞപ്പടി നടക്കണമെന്നായിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോൾ ആ മന്ത്രിവര്യൻ രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഇല്ലാതെന്ന. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഞാൻ ആരുടെ ആജ്ഞയാണു മേലാൽ അനുസരിക്കേണ്ടതു?"

ഇതിലേയ്ക്കു ലൂയി കൊടുത്ത ഉത്തരം അയാൾ ആ രാജാവിനെത്തന്നെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി കരുതിക്കൊള്ളണം എന്നതായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ ഈ മറുപടികേട്ട സദസ്യരെല്ലാം അത്യന്തം വിസ്മിതരായി. രാജകീയങ്ങളായ സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ മുഴുകുകയല്ലാതെ അത്യന്തം ശ്രമമേറിയതും ക്ലേശാവഹവുമായ ഭരണകൃത്യത്തിൽ രാജാവു് ഇത്രത്തോളം ഉള്ളുഴിഞ്ഞു ശ്രമിക്കുമോ എന്നു് അവർ വളരെ സംശയിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സംശയത്തിനു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞ നടന്ന ദിവസംതൊട്ടു പ്രതിദിനം അഞ്ചുമണിക്കൂർ രാജ്യഭരണ ക്ലേശങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുകയും ലൂയി എത്രയും ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്തുവന്നു. ഈ സമയവിനിയോഗത്തിനു യാതൊരു കാരണത്താലും യാതൊരു തടസ്സവും വരാതെ അദ്ദേഹം അത്രത്തോളം ഉന്മേഷവും ജാഗരൂകതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ ഭരണകാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ മസരിൻ മന്ത്രിയുടെ സ്ഥാനംതന്നെ തനിക്കുംലഭിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ

നിരന്തരശ്രമംചെയ്തുപോന്ന ഫാക്ടറ് എന്ന ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ ഗവർമ്മെൻറുവകയായ ധനത്തിൻെറ അപഹരണം നടത്തി എന്ന കുറ്റം സ്ഥാപിച്ചു് അയാളെ സമുചിതമായി ലൂയി ശിക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ഈ കേസ്സിനാൽ ആ രാജപുംഗവൻ തെളിയിച്ചതു് അദ്ദേഹം അത്രത്തോളം ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നു പൊതുജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുകമാത്രമായിരുന്നു.

ഭരണവിഷയകമായ ധനകാര്യച്ചുമതല അനന്തരം കോൽബർട്ടു് എന്ന മറെറാരാളെ ലൂയി ഏല്പിച്ചു. കോൽബർട്ടാകട്ടെ, ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിലെ അംഗവും നിരന്തരമായ കൃത്യക്ഷമത പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന ആളും ആയിരുന്നു. അയാൾ തൻെറ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അത്യധികം ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധിച്ചു ബന്ധുത്വത്തിൽ നിന്നു് അല്പമായ ഒരു തുകപോലും അനാവശ്യകമായ വ്യയത്തിനു് അധീനമാകാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു. അയാൾ ഇംഗ്ലണ്ടു്, ഹാളൻഡു്, ഇറാലി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രത്യേകം വേലക്കാരെ വരുത്തി തൊഴിൽശാലകളിലും മറെറ പ്രവൃത്തിരംഗങ്ങളിലും അവരെത്തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി. ആ രാജ്യത്തുള്ള തൊഴിലിൽനിന്നു നിർമ്മിതങ്ങളായ സാധനങ്ങളും അതേമാതിരി അന്യരാജ്യത്തുള്ളവയുമായി വിലതാഴ്ന്നു പോകാതിരിപ്പാൻ വിദേശീയങ്ങളായ സാമാനങ്ങൾക്കു വലുതായ കരം നിശ്ചയിച്ചു. ബാൾട്ടിക്കു്, മെഡിറെറേനിയൻ, അമേരിക്ക, ഓറിയൻറു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളുമായി വാണിജ്യത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്ന

തിനു് ഇതര യൂറോപ്യൻശക്തികളോടു മത്സരിച്ചുപോന്ന. മനോഹരങ്ങളായ രഥ്യകളം, ജലമാർഗ്ഗങ്ങളം എന്നിവ കൊണ്ടു രാജ്യത്തെ ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

ഫ്രഞ്ചുകാർക്കു ആഡംബരങ്ങളോടുള്ള പ്രതിപത്തി സുവിദിതമാണല്ലോ. തങ്ങളുടെ ഈ ആഡംബരശീലത്തിനു് എത്രയും അനുകൂലമായ വിധത്തിലായിരുന്നു രാജാവായ ലൂയി പതിന്നാലാമന്റേയും സ്ഥിതി എന്നു് അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു.

ലൂയിയുടെ ആകൃതി അത്യന്തം കോമളമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഉചിതാവയവങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ആകർഷകമായിരുന്നുവെങ്കിലും, പൊക്കത്തിൽ ആ രാജപുംഗവനു് അത്രത്തോളം മെച്ചമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നീലനിറമുള്ളവയും, നാസിക നീണ്ടതും ആയിരുന്നു. എത്ര സൂക്ഷ്മമായ നോട്ടത്തിലും അദ്ദേഹം ഒരു രാജാവായി അവതരിച്ചവർ തന്നെ എന്നു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. രാജകീയപ്രതാപത്തിനു യാതൊരു ന്യൂനതയും പറ്റാത്ത ഒരു മുഖഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. എങ്കിലും ശാന്തനും, ദമനശീലമുള്ളവനും ആയി കാണപ്പെട്ടു. പാശ്ചാത്യനൃത്തരീതികളിലും കുതിരസവാരിയിലും ഈ രാജപുംഗവനു പ്രത്യേകം കൗതുകം തോന്നിയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരുവക മനോദോഷവും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ല. മുഖപ്രശംസയിൽ ഒരു അസക്തിയും പരോപദേശശ്രവണത്തിൽ വൈമുഖ്യവും

ഈ രാജാവിന്റെ ന്യൂനതയായിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. താൻ ഈശ്വരനിയുക്തനായ ഭരണാധികാരിയാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം സ്വരാജ്യത്തിന്റെ ഏകപ്രതിനിധിയാണ് എന്നു സ്വയം ഗണിച്ചുപോരികയും ചെയ്തിരുന്നു.

പ്രജകളുടെ ഭരണം കേവലം സേച്ഛാപ്രഭുത്വമല്ലായിരുന്നു. ഉപദേശകസമിതിയുടേയും ആ സമിതിയെ രാജ്യകാര്യപരമായി സഹായിക്കാൻ സാധാരണക്കാരിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു സംഘത്തിന്റെയും സാഹായ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ സുഖക്ഷേമങ്ങളെ അനുസരിച്ചുതന്നെയാണു താൻ ഭരിക്കുന്നതു് എന്നു മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേക താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

രാജാവു വെഴ്സയിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു രാജപ്രാസാദങ്ങളെ പണികഴിപ്പിച്ചു് അവിടെത്തന്നെ സ്ഥിരമായി രാജസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തിനു പാരീസ്സിൽ നിന്നു പന്ത്രണ്ടുമൈൽ മാത്രമേ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വെഴ്സയിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു പ്രകൃത്യാ ഗുണമില്ലായിരുന്ന മണ്ണിനെ കൃഷിക്കുപയുക്തങ്ങളായ വളങ്ങളെ ചേർത്തു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കി. സരസ്സുകളും, തോട്ടങ്ങളും എന്നിവയിൽ ധാരാളം ജലം വന്നുചേരുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളും നടപ്പാക്കി. മനോഹരങ്ങളായ പൂന്തോട്ടങ്ങളും ആ നഗരത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു. മാർബിളുകൊണ്ടുള്ള കൽത്തറകളും

കെട്ടി ഉറവുകളെ സംരക്ഷിച്ചു. പൂന്തോട്ടത്തിൽ മനോഹരങ്ങളായ ഒട്ടനേകം വൃക്ഷങ്ങളും വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു് അവയെ കാഴ്ചയ്ക്കു കൂടുതൽ രമ്യങ്ങളാക്കി. ഇങ്ങനെ വെഴ്സയിലിനെ ലൂയി തന്റെ ആഡംബരപൂർവമായ വാസത്തിനു് എന്തുകൊണ്ടും സമുചിതമാക്കിത്തീർത്തു.

വെഴ്സയിൽരാജപ്രാസാദം ആശ്രിതരും രാജസേവകരും ആയ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഒരു കേന്ദ്രമായി. രാജാധികാരത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുന്നതിനു മുൻകാലങ്ങളിൽ ശ്രമിച്ചുപോന്ന പ്രഭുക്കൾ ആസകലം ഇങ്ങനെ രാജകീയ വീക്ഷണത്തിനു നിത്യവും പാത്രീഭവിച്ചു. ഇവർ രാജാവിനെ കാലത്തും വൈകുന്നേരവും മറവവസരങ്ങളിലുംസന്ദർശിച്ചു തങ്ങളുടെ രാജഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. രാജഗൃഹത്തിൽ നർത്തനം, വിരുന്നുകൾ, ചേതോഹരങ്ങളായ മറ്റനേകം കാഴ്ചകൾ എന്നിവ കേവലം സാധാരണങ്ങളായി.

കലാപരമായി ഏതൊരു പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിൽ ലൂയി അദ്വിതീയനായിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ശില്പകലാപടുക്കൾ, ചിത്രകാരന്മാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സുകുമാരകലാപ്രവർത്തകന്മാർ ഫ്രഞ്ചു രാജധാനിയെ പ്രത്യേകം ഒരു ആശ്രയസ്ഥാനമായി കരുതിയിരുന്നു. മാളിയർ എന്ന വിഖ്യാതനാടകകവയിതാവു ലൂയിയുടെ ഒരു മിത്രം എന്നനിലയിൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. മാളിയറുടെ നാടകങ്ങൾ അഭിനയിച്ചുകാണുന്നതിൽ രാജാവിനു തീരെ അലംഭാവമുണ്ടായില്ല. കാർണീൽ, റേസിയൻ എന്നീ വിശ്രുതന്മാരായ നാടകമെഴുത്തുകാരും ലൂയിയുടെ പ്രത്യേക പ്രോത്സാ

ഘനത്തിനും അഭിനന്ദനത്തിനും പാത്രീവിച്ചിരുന്നു. പാഷൻ, ഡെസ്സാർട്ട്സ് എന്നീ തത്വജ്ഞന്മാർ രാജാശ്രിതന്മാരായി അവിടെ താമസിക്കയുണ്ടായി. വൈദികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബോസ്സറ്റ്, ഫെൻലൺ എന്നിവർ പ്രതൃകരചിതാക്കളായിരുന്നു.

ലൂയി പതിന്നാലാമൻ രാജ്യഭാരം കൈയേറ്റ കാലമായ 1661-ൽ ഫ്രാൻസ് യൂറോപ്യൻശക്തികളിൽ ഏറ്റവും മികച്ചതായിരുന്നു. 1700-ാം വർഷംവരേയും ആ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തിനു യാതൊരു ലോപവും വന്നുചേർന്നില്ല. അക്കാലത്തെ ഷാർലമൻ എന്നപ്രശസ്തി സമ്പാദിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അത്രയോളം പ്രത്യേകോന്മേഷത്തോടെയാണു രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നതു്. അദ്ദേഹം തന്റെ രാജ്യസീമയായി പ്രകൃതി നൽകിയ സൗകര്യങ്ങളെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. വടക്കും കിഴക്കും റയിൻനദിയും, തെക്കും കിഴക്കും ജൂറാ, ആൽപ്സ് എന്നീ പർവ്വതങ്ങളും തെക്കു മെഡിറ്ററേനിയൻകടലും ആയിരുന്ന ഈ സീമകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടതു്.

രാജ്യഭാരംകൈയേറ്റതോടുകൂടി ആദ്യമായി അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചതു സ്പെയിൻവകയായ നെതർലണ്ഡിന്റെ വിജയാക്രമണത്തിലായിരുന്നു. തന്റെ പത്നിയുടെ അവകാശം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരാക്രമണമായിരുന്നു ഇതെന്നല്ലാതെ ലൂയിക്ക് ഈ രാജ്യംസംബന്ധിച്ചുള്ള ഉടമസ്ഥതയിൽ യാതൊരു ന്യായവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം

തന്നെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ എത്തുകയും ഭടന്മാരെ പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതേവരെ യൂറോപ്പിൽ കേട്ടിട്ടില്ലാതിരുന്ന ആഡംബരസൗകര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യാംഗങ്ങൾക്കും അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായി. കാര്യമായുള്ള സമരങ്ങളിലല്ല, ലൂയിയുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹം ചില ആക്രമണങ്ങളും മാത്രമേ നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ. ഈ ആക്രമണകോലാഹലം യൂറോപ്പിനെ ഭയകമ്പിതമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അതിക്രമണങ്ങളിൽനിന്നു രാജാവിനെ പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഹാളൻറു്, ഇംഗ്ലണ്ടു്, സ്വീഡൻ എന്നിവ ചേർന്നു പല അഭ്യർത്ഥനകളും നടത്തി. ഒടുവിൽ ലൂയിക്കു പ്രസ്തുതാക്രമണങ്ങളുടെ ഫലമായി എട്ടു പത്തു നഗരങ്ങളും അതിർത്തിസ്ഥലങ്ങളോടു സമീപിച്ചു ലഭിച്ചുവെന്നുമാത്രം പറയാം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നാമമാത്രമായ വിജയത്തിനു കാരണക്കാരായി നിന്നതു ഡച്ചുകാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ലൂയി, അവരെ നല്ലപോലൊന്നു ശിക്ഷിക്കുവാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി. അതനുസരിച്ചു ഹാളൻറിനോടു സഖ്യം ചെയ്തു നിന്നിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനു ലൂയി, ചാൾസ് രണ്ടാമൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിനെ പാർശ്വത്തിലാക്കി. 1672-ൽ അദ്ദേഹം ഹാളൻറിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിലുള്ള ഏതാനും സ്ഥലങ്ങളും കൈവശപ്പെടുത്തി.

1685-ൽ ലൂയി ഒരു കടുംകൈ, മതവിശ്വാസസംബന്ധമായി പ്രയോഗിച്ചു. അക്കാലത്തു ഫ്രാൻസിലുണ്ടാ

യിരുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മാസ്റ്റർക്കാരെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതു തന്റെ മതബോധത്തിനു് എത്രയും ആവശ്യകമാണെന്നു് അദ്ദേഹം കരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു പൂർവ്വരണാധിപന്മാരുടെ ശാസനമനുസരിച്ചു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതക്കാർക്കു നിർബാധം ജീവിക്കാമായിരുന്നു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ലൂയി നശിപ്പിച്ചുവെന്നതു മാത്രമല്ല ക്യാത്തലിക് മാസ്റ്റർ നിഷ്ഠുരമല്ലാത്തവരുടെ ജീവിതത്തിനോ വസ്തുവകകൾക്കോ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലാത്ത നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം രാജ്യത്തു നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി അനേകമനേകം നിരപരാധികളായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു മതക്കാർ അക്കാലത്തു ഫ്രാൻസ് വിട്ടു മറ്റു വിദേശീയസ്ഥലങ്ങളിൽ അഭയംതേടി പോവുകയുണ്ടായി.

ലൂയി നടത്തിയ ഒടുവിലത്തെ വലുതായ യുദ്ധം സ്പെയിൻ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻവാഴ്ചക്രമം സംബന്ധിച്ചതായിരുന്നു. സ്പെയിൻ രാജാവായ ചാൾസ് രണ്ടാമൻ സന്താനമില്ലാതെ മരിക്കുകയും, ലൂയി ആ മൃതരാജാവിന്റെ സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ച അവകാശംപ്രമാണിച്ചു സ്പെയിൻ സിംഹാസനത്തിൽ ചില ന്യായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു, ഈ ഗൗരവമേറിയ യുദ്ധത്തിനുകാരണം. ഈ സിംഹാസനാവകാശം തന്നെ അക്കാലത്തു ജർമ്മൻ രാജാവായിരുന്ന ലെപ്പോൾഡ് ഒന്നാമനും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരിൽ ആർക്കുതന്നെയാണു സ്പെയിൻരാജ്യം ലഭിച്ചിരുന്നതു് എങ്കിലും ആ ലാഭം അവരെ യൂറോപ്പിലെ അതി

പ്രതാപശാലികളും അത്യന്ത ശക്തിമാന്മാരും ആയ അധിപന്മാരാക്കീത്തീർക്കുമായിരുന്നുവെന്ന നിസ്സംശയം പറയാം. ഈ അതിമോഹത്തിന്റെ ഫലമായി ലൂയി ഏപ്പെട്ടയുദ്ധത്തിൽ നിന്നു സിദ്ധിച്ചവിജയം കേവലം നിസ്സാരമായിരുന്നു. 1712-ൽ ഒരു ഉടമ്പടി നടപ്പിൽ വരികയും, അതോടുകൂടി ഫ്രാൻസിനുണ്ടായിരുന്നപ്രതാപം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്ന ലൂയിയുടെ സ്പാനിഷ് യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാന ഫലം.

ലൂയിയുടെ വാർദ്ധക്യം അത്രത്തോളം സ്വസ്ഥതയുള്ളതായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും പുത്രന്റെ സീമന്തപുത്രനും മരിച്ചുപോയിരുന്നു. പൗത്രനായ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിമാത്രമാണ് അനന്തരം ഫ്രഞ്ചു സിംഹാസനത്തിനു അവകാശിയായി ഭവിച്ചതു്. മഹാനും പ്രതാപശാലിയും ആയിരുന്ന ലൂയി പതിനാലാമൻ 1715-ാം വർഷത്തിൽ ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു.

———

അദ്ധ്യായം എട്ട്

നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട്.

ലോകവിശ്രുതനായ നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തി അഥവാ നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട് ക്രിസ്തുവർഷം 1769-ൽ ഫ്രാൻസിനോടു ഭരണവിഷയകമായി ബന്ധിച്ച ഒരു ദ്വീപായ കോഴ്സിക്കയിൽ അജാക്കോ എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു സുന്ദരനും ബുദ്ധിമാനും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഉദാസീനതയും, അമിതവ്യയവും ആ മനുഷ്യന്റെ രണ്ടു ന്യൂനതകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു സ്ത്രീഗുണങ്ങൾക്കു ഒരു വിളനിലമായ യോഷാരത്നം ആയിരുന്നു. നെപ്പോളിയനു് ഒൻപതു വയസ്സുപ്രായമായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ആ ബാലൻ കോഴ്സിക്കാ വിട്ടുന്നതിനും ഫ്രാൻസിൽ താമസിക്കുന്നതിനും നിർബന്ധിതനായി. 17 വയസ്സുപ്രായമാകുന്നതുവരെ ഈ വിദേശവാസം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ബ്രിയൻ എന്ന സ്ഥലത്തെ വിദ്യാലയത്തിലും പാരീസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന സൈനികപാഠശാലയിലും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1785-ൽ അദ്ദേഹം ഫ്രഞ്ചുസേനയിൽ ഒരു അധികാരമുള്ള ചെറുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരായ മറ്റു സേനാധിപന്മാർ കേവലം വിനോദാഭിരുചി

കൊണ്ടു സമയം കഴിച്ചുവന്നതിനു വിപരീതമായി ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, യുദ്ധം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചു ശാസ്ത്രീയമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ നിരന്തരശ്രമം ചെയ്തുപോന്നു. അധികം താമസിയാതെ ഈ പരിശ്രമശാലിയായ യുവാവു ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ എന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിതനായി പാരീസ്സിൽ തിരിയെ എത്തി.

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തിക്ഷമതയിലും, സ്ഥല സന്ദർശന പരിശോധനകളിലും അക്കാലത്തെ പല വിശ്രുതസേനാനായകന്മാരും വളരെ വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിതാക്ഷരവും ശക്തിമത്തും ആയ ആജ്ഞയ്ക്കു് ആരുംതന്നെ വഴിപ്പെട്ടു പോകുമായിരുന്നു. ഈ മേൽത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വിസ്മയം ബഹുമാനമായും ബഹുമാനം ആദരവായും ആദരവു് വിശ്വാസമായും ഭവിച്ചു. വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഒരു ചെറു സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്താണു് അദ്ദേഹം, ജോസഫയിൻ എന്നു പേരായ ഒരു പ്രൗഢവിധവയുമായി പരിചയപ്പെട്ടതു്. അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം ഇറാലിയിലേക്കു ഒരു സൈന്യവുമായി ഗവണ്മെൻറാവശ്യത്തിനേൽ തിരിച്ചു. ഇറാലിയിൽ അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ അയയ്ക്കാൻ പ്രത്യേക കാരണമില്ലാതില്ലായിരുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച അതായതു മലകൾ, ആറുകൾ സമതലങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കിടപ്പു മുതലായവ സംബന്ധിച്ചു നെപ്പോളിയനോളം പരിചയം സിദ്ധിച്ച യുവസൈനിക

നേതാക്കന്മാർ പാരീസ്സിൽ ആരുംതന്നെയില്ലായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഭ്രമിശാസ്ത്രാദിപഠനങ്ങളിൽ ബാല്യകാലത്തും അതിനുശേഷവും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നതു് ഇങ്ങനെ സഫലീഭവിച്ചു. ഭ്രമിശാസ്ത്രപ്പടം മുമ്പിൽവെച്ചു രാജ്യാതിർത്തികളും സ്ഥലങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തി സേനകളെ നയിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തോളം ബുദ്ധിവ്യവസായം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സേനാനായകനും അക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇറാലിയിലേക്കു നയിച്ച സൈന്യം അത്യന്തം ദുർബലമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. ആ സേനയിൽ നെപ്പോളിയനോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ട മറ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു, കേവലം യുവാവായ ഒരു മേലധികാരിയാണു ലഭിച്ചതെന്ന കാര്യത്തിൽ വലിയ അതൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമതു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിപ്രകൃതികൾ ഒരു സേനാനായകനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അത്രത്തോളം ദീർഘകായനോ സ്ഥൂലശരീരനോ ആയിരുന്നില്ല. പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ ചില ഗോഷ്ഠികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്യന്തം വീര്യവും ശക്തിയും ചൊരിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഭടന്മാരുടെ ഏകാധിപതിയായി ഈ വിധം ശക്തിഹീനനായ ഒരു യുവാവിനെ നിയമിച്ചതിൽ മറ്റുള്ളവർ ആശ്ചര്യഭരിതരോ അതൃപ്തരോ ആയതിൽ വിസ്മയിക്കാനുമില്ല. എന്നാൽ നെപ്പോളിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികശക്തിക്കുട്ടുതലും ധീരതയുംകൊണ്ടു് ഒരു ഉത്തമസേനാ

നായകൻ എന്നു തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹം സേനയിലെ ഭട
ന്മാരെ യുദ്ധോത്സുകരാക്കിവന്ന രീതിയിൽ ഒരു ആജ്ഞാ
പനം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

"ഭടന്മാരെ, നിങ്ങൾ അർദ്ധപ്പട്ടിണിയിലും വസ്ത്ര
ധാരണത്തിനുള്ള അതിയായ അസൗകര്യത്തിലും കഴിഞ്ഞു
കൂട്ടുന്നു. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു നിങ്ങളോടു് അത്യന്തം കട
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിനു്, നിങ്ങൾക്കു
യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള കൂടുതൽ സൗകര്യവും ചെയ്തു
തരാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതാ ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോക
ത്തിൽ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലുംവച്ചു് ഫലഭ്രയിഷ്ടമായ ഒരു
താഴ്വരപ്രദേശത്തേക്കു നയിക്കുന്നു. അവിടെ നിങ്ങൾക്കു
അത്യൈശ്വര്യവത്തുകളായ നഗരങ്ങളും മനോഹരങ്ങ
ളായ ഉദ്യാനങ്ങളും പ്രാസാദങ്ങളും കാണാം. അതെ,
അവിടെ എത്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യയശസ്സും ബഹുമ
തിയും സമ്പാദിക്കാം. ഇറാലിയൻ വിജയസൈന്യ
ത്തിലെ അല്ലയോ യോദ്ധാക്കളെ, നിങ്ങൾ നിരുത്സാഹ
രായി പിൻതിരിയുമോ?"

ഇമ്മാതിരിയുള്ള മർമ്മചലത്തുകളായ വാക്കുകൾ
കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സ്വസൈന്യത്തെ മുന്നോട്ടുനടത്തിച്ചു.
ചുരുങ്ങിയ ഇരുപതു ദിവസംകൊണ്ടു് ആസ്ത്രിയൻ
സൈന്യത്തെ 'പോ' നദിയുടെക്കരെവരെ ഓടിച്ചു സർഡീ
നിയൻ സേനയെ സമാധാനവൽഗരാക്കി. ഇറാലിയുടെ
ഉത്തരഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന നഗരങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ
ആക്രമിച്ചു. ഈ ആക്രമണമദ്ധ്യേ അഡാ എന്നൊരു നദി
കടക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നദിയിൽ വളരെ ചെറു

തായി വിസ്താരം കുറഞ്ഞ ഒരു പാലം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. നദിയുടെ എതിർകരയിൽനിന്നു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വെടിവയ്പ്പു പ്രയോഗം ശത്രുക്കൾ നടത്തി. ഫ്രഞ്ചുസൈന്യത്തിന്റെ മുഖത്തെ ലാക്കാക്കിയായിരുന്നു ഈ കരിമരുന്നു പ്രയോഗം നടത്തിയതു്. എന്നാൽ ധീരചിത്തനായ നെപ്പോളിയൻ തൽക്ഷണം മുന്നിലോട്ടു പാഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരെ ഉത്സാഹവാന്മാരാക്കി. വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ആ പാലം കടക്കുന്നതിനു ഫ്രെഞ്ചു സേനയ്ക്കു സാധിക്കുകയും മറുകര എത്തിയ തോട്ടക്കൂടി ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തോട്ടക്കൂടി ഫ്രെഞ്ചുഭടന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ സേനാനായകൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ കേവലം ഒരു നിസ്സാരനേതാവായിരുന്നില്ല എന്ന ബോധം നല്ലപോലെ ഉണ്ടായി.

1797-ൽ ആസ്ത്രിയാരാജ്യം ഫ്രാൻസുമായി സമാധാന ഉടമ്പടിക്കു വഴിപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇറാലിയിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു. പേരില്ലാ എന്നല്ലാതെ മറ്റു സകല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരു രാജാവുതന്നെയായിരുന്നു. പരസ്യമായി വിരുന്നുകൾ സ്വീകരിക്കുക, സ്ഥാനപതികളെ അയയ്ക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള രാജസാധാരണങ്ങളായ നടപടികളിൽ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും നല്ല കരളുറപ്പുള്ള അനേകമനേകം ചെറുപ്പക്കാരായ ചെറുസേനാനായകന്മാർ എപ്പോഴും അകമ്പടിയുണ്ടു് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ അവസരത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ പത്നി

യായ ജോസഫയിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവും സഹോദരിമാരും ക്രൂടെ ഇറാലിയിൽ താമസിക്കയായിരുന്നു വെന്നുകൂടെ അറിയുമ്പോൾ ഈ രാജസപ്രതാപവാൻ എത്ര ഭാഗ്യശാലിയായിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കുക.

ഇറാലിയുടെ ഈ പരാജയം സാധിച്ച നെപ്പോളിയന്റെ അനന്തരഫലം ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചായി. ഇംഗ്ലണ്ടു കേവലം ഒരു ദ്വീപരാജ്യമല്ലെന്നും ആ യൂറോപ്പു ദേശങ്ങളിലെ നിസ്സാരശക്തി അക്കാലത്തു് ഒരു സാമ്രാജ്യമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ഈജിപ്റ്റിൽ ഒരു ആക്രമണം നടത്തുന്ന പക്ഷം പൗരസ്ത്യദേശാഭിമുഖമായ ആങ്ഗ്ലശക്തിക്കു ഗണ്യമായ ഉടവുസംഭവിക്കുമെന്നു് ആ ബുദ്ധിമാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വളരെ ബാല്യകാലംതൊട്ടേ നെപ്പോളിയനു കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളോടു് ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി തോന്നിയിരുന്നു. യൂറോപ്പു കേവലം ചെറിയ ഒരു ദേശവിഭാഗമാണെന്നും വിസ്തൃതരാജ്യങ്ങളും പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളും മാത്രമാണെന്നും അദ്ദേഹം ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു.

1798-ൽ അദ്ദേഹം ഈജിപ്റ്റിൽ എത്തി. സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗത്തെ നൈൽ മാർഗ്ഗമായി അയച്ചു മറ്റൊരു വിഭാഗവും താനും കരയിൽകൂടി കെയ്റോവിൽനിന്നു് ആ വിസ്തൃതമായ മണലാരണ്യം തരണം ചെയ്തു ഈജിപ്റ്റിൽ ചെന്നുചേരുകയാണുണ്ടായതു്. ഉഷ്ണം അതികഠിനമായി. മുൻഭാഗത്തു് അനേകായിരം നാഴിക ദൂരത്തിൽ വിസ്തൃതമായ മണലാരണ്യമേ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ശത്രുക്കൾ നാലുപുറവും വളഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. ഫ്രഞ്ചു

ടെന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ കവചകഞ്ചുകാടികരം കേവലം ഭാരങ്ങളായിതോന്നി. അവക്ക് ഒരു അത്യുഷ്ണമായ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ആക്രമണം നിമിത്തം ഒരു വിധത്തിലും അവസാനിക്കാത്ത ഒരു ജലദാഹം പിടിപെട്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതികൂല്യങ്ങൾ അംസംഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നുംതന്നെ തീരെ വകവെയ്ക്കാതെ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രെഞ്ചുസേനയെ വിജയോന്മുഖമാക്കിത്തന്നെ നയിച്ചു. മറ്റൂം ഈജിപ്തിനെ ടെന്മാർ ആക്രമിച്ച് ആ നിസ്സാരമായ രാജ്യം കീഴടക്കി.

എന്നാൽ നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിൽ സാധിച്ച ഈ വിജയം നെൽസൺ എന്ന ആങ്ഗ്ലനാവികസൈന്യനേതാവിന്റെ എതിർശക്തിയിൽ കേവലം അസ്തമിച്ചുപോയി. എന്തെന്നാൽ നെയിൽ നദിയിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഒരു കപ്പൽയുദ്ധത്തിൽ നെൽസൺ ഫ്രെഞ്ചുസൈന്യത്തെ നിശ്ശേഷം പരാജിതമാക്കി. ക്രമേണ ഫ്രാൻസിൽ തന്നെയും ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടായേക്കുമെന്നുള്ള ഒരു ഭയവും നെപ്പോളിയനെ ബാധിച്ചു. അലക്സാണ്ഡ്രിയാ നഗരത്തിൽ നിന്നു തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം വളരെ രഹസ്യമായി പിൻതിരിയുകയാണുണ്ടായത്. ഏകദേശം ആറാഴ്ചവട്ടത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം ആ സേനാനായകൻ ഫ്രാൻസിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു് എത്തി. ജനങ്ങൾ അത്യന്തം ആഹ്ലാദഭരിതരായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോഴും ഫ്രാൻസിൽ അനവധി കലാപങ്ങളും അസ്വാസ്ഥ്യകരങ്ങളും നെപ്പോളിയന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്നെ ഈ ദശാവിപാക

ത്തിനു് ഒരു അന്തംവരുത്തണമെന്നു ജനസമ്മതം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യത്തിലെ ഭരണമേധാവിസ്ഥാനം ഇങ്ങനെ കൈയ്യേറ്റു.

സേനാവിഭാഗങ്ങളെയെല്ലാം സ്വന്തം നിയന്ത്രണത്തിൽ ആക്കിയ നെപ്പോളിയൻ അന്നത്തെ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു ഗണ്യമായ പരിഹാരം നടത്തി. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ആ മഹാൻ ദിവസം പതിനെട്ടു മണിക്കൂർ നിരന്തരം വേലചെയ്തതായി പറയപ്പെട്ടുന്നു. എട്ടോ പത്തോ മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന വാദപ്രതിവാദരംഗങ്ങളിൽ ആദ്യവസാനക്കാരൻ എപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. എത്ര മണിക്കൂർനേരം ഒന്നിച്ചു് അധ്വാനിച്ചാലും വീണ്ടും പുതിയ കാര്യങ്ങളും വന്നുചേരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികശക്തി നവീനമായിത്തന്നെയിരുന്നു. അതിസമർത്ഥന്മാരായ ചാരന്മാർ മുഖേന ഓരോ ശ്രദ്ധകാര്യങ്ങളും അന്വേഷണംചെയ്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനയിൽ പൌരുഷവും യോഗ്യതയും ഉള്ള ഭടന്മാർക്കു് എത്രയും ഔദാര്യത്തോടെ കയറ്റം നൽകി വന്നു. സൈന്യവിഭാഗത്തിലാകട്ടെ, ഭരണസ്ഥാപനത്തിലാകട്ടെ, കൂടുതൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച പോന്നവരെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

രാജ്യഭരണം കൈയ്യേറ്റതു മുതൽ സമുചിതമായ ഒരു നീതിന്യായ പദ്ധതിയുടെ കുറവുണ്ടായിരുന്നതു രാജ്യക്ഷേമത്തിനു ഹാനികരമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതനുസരിച്ചു്, രാജ്യനിയമങ്ങളും എല്ലാം സിദ്ധാന്തരൂപത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു

ഘാൻ നിയമപണ്ഡിതന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. അക്കാലത്തു നെപ്പോളിയൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നീതിന്യായ നിയമ സംഹിതതന്നേയാണു് അല്പമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളോടെയെങ്കിലും ഇന്നും ഫ്രാൻസിൽ പ്രചരിക്കുന്നതു്.

1804-ൽ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിൽ അതുല്യ വിക്രമവാനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിത്തീർന്നു. ബഹു ജനങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഫലമായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ രാജാവായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. ഈ അനർഹമായ സ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലേശംപോലും മോഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ നിർബന്ധം അതികലശലായതിനാൽ മാത്രം ആ ജനനേതാവു പുതിയ കിരീടസ്വീകരണത്തിനു സന്നദ്ധനായി എന്നേ ഉള്ളൂ. 'നോട്ടർഡെയിം' എന്ന ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിരീടധാരണം അത്യാഡംബരങ്ങളോടെ നടത്തപ്പെട്ടു. ഇതിലേക്കു ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യക്ഷനായ പോപ്പിന്റെ പൂർണ്ണമായ സമ്മതിയും സാന്നിദ്ധ്യവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം പരാക്രമശീലംകൊണ്ടുതന്നെ സാമ്രാജ്യനാഥന്മാരായ വളരെ പുരുക്കം ജനനേതാക്കന്മാരെ മാത്രമേ നാം ലോകചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുള്ളൂ.

രാജാവായ നെപ്പോളിയന്റെ അഥവാ സാമ്രാട്ടായ ഈ സേനാനായകവീരന്റെ രാജകീയ വാസസ്ഥലത്തിനു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ആഡംബരം വളരെ കുറവായിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ ആശ്രിതന്മാരുമായി വിനോദങ്ങൾ പറയുക, നൃത്തനം, സംഗീതം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഹാരങ്ങൾ

ക്കായി സമയം വ്യയംചെയ്യുക എന്നു തുടങ്ങിയ രാജസാധാരണങ്ങളായ ചിട്ടകൾ ഒന്നുംതന്നെ നെപ്പോളിയന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. ഇതു് ഒരു ന്യൂനതയായി ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ കരുതി എങ്കിലും ലഘുജീവിതപ്രസക്തനായ ഒരു ഭരണമേധാവിയുടെ സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗശീലമാണ് ഈ അനാഡംബരതയിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നതെന്നു അവർ വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം മനസ്സിലാക്കി.

അക്കാലത്തു ഫ്രാൻസിനു കീഴടങ്ങാതെ ക്രൂരതൽപ്രതാപത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു ഇംഗ്ലണ്ടുമാത്രമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാക്കി ആ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം വേഗവിധംനടത്തി ഇംഗ്ലീഷ് ചാനൽ കടക്കുന്നതിനുതകത്തക്ക ഒരു ബോട്ടു സൈന്യം അദ്ദേഹം തയാർചെയ്തു. ഫ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരതീരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക നിയന്ത്രണത്തിലും അദ്ധ്വാനയിലും ഒരു സൈന്യം തയ്യാറാക്കി. ഉദ്ദേശം ആയിരത്തഞ്ഞൂറു ബോട്ടോളംതന്നെ പണിചെയ്യിച്ചു ഭടന്മാരെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സജ്ജമാക്കി. ഈ ബോട്ടുകളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഫ്രഞ്ചുകപ്പലുകളും തയ്യാറാക്കിക്കൊള്ളുന്ന വിധത്തിൽ നാവികശക്തിയേയും അദ്ദേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ആ മഹാനായ വിജിഗീഷുവിന്റെ സകലമോഹങ്ങളും, ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം, പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചതേയുള്ളൂ. കാറൽവല്ലീസ്, നെൽസൺഎന്നീ രണ്ടു നാവികസേനാനായകന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ സേനാസന്നാഹത്തെ

നിഗ്രഹം തോല്പിക്കുകയും ടോളൻ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഈ സൈന്യം പലായനംചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ട്രഫൽഗാറിൽവെച്ചു നെൽസൺ നേടിയ വിജയമായിരുന്നു, ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും മേലേക്കിടയിൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഇംഗ്ലണ്ടു് ആക്രമിക്കുന്നതിനായി ഒരുക്കപ്പെട്ട സേനയെ മറെറാരു വഴിയായും നെപ്പോളിയൻ അയച്ചിരുന്നു. യൂറോപ്പിനു നേരെതിരായി ആസ്ട്റിയാ, റഷ്യ എന്നീമഹാരാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടി ആസ്റ്റർലിറ്റ്സിൽ ഈ സേന എത്തി. അവിടെ റോമൻസാമ്രാജ്യത്തെ അദ്ദേഹം നിഗ്രഹം തകർത്തു. പ്രഷ്യൻസേനയോടു് എതിർത്തു് ആ സൈന്യത്തെ നിഗ്രഹം തോല്പിച്ചു. നേരേ ബർലിനിൽ കടന്നു റഷ്യയിലെ റ്റ്സാർ എന്ന മഹാപതിയുമായി സന്ധിചെയ്യുന്നതിനുമാത്രമേ ഈ സേനാനയനംകൊണ്ടു നെപ്പോളിയനു സാധിച്ചുള്ളൂ.

ഒരിക്കൽ പരാജിതരായ ആസ്ത്രിയാക്കാർ നെപ്പോളിയനോടു വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻഒരുങ്ങി. വീണ്ടുംഅദ്ദേഹം ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു് ആസ്ത്രിയാ ചക്രവർത്തിയെ പരാജിതനാക്കി. ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രിയായ മേരിലൂസി എന്ന യുവതിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ഈ വിവാഹം നെപ്പോളിയനാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപത്നിയായ ജോസഫയിനാകട്ടെ തീരെ സമ്മതമുള്ളതല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫ്റഞ്ചുചക്രവർത്തിയായ ആ മഹാനു ജോസഫയിനിൽ സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പുത്രൻ അനന്തരാവകാശി

യായി ലഭിച്ചേതീരൂ എന്നു ഫ്രഞ്ചുജനത നിർബന്ധിച്ചതിനാലുമത്രേ ഈ വിവാഹം നടക്കുവാൻ ഇടയായതു്.

ജോസഫയിൻ പത്നീപദത്തിൽ നിന്നു പരിത്യക്തയായതിനുശേഷം നെപ്പോളിയന്റെ ജീവിതം ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് അതിപ്രധാനങ്ങളായ ഒൻപതു പരാജയങ്ങൾ പററി. സ്പെയിൻ, റഷ്യ, പ്രഷ്യ, ആസ്ട്രിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഫ്രാൻസിനെതിരായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധഃപതനലക്ഷ്യങ്ങൾ സ്പെയിനിലായിട്ടാണു നടാടെ തുടങ്ങിയതു്. ആദ്യമായി എൽബാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് അദ്ദേഹം ബന്ധനസ്ഥനായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ നിന്നു് ഒരു വിധത്തിൽ രക്ഷപ്രാപിച്ച നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും പ്രതാപശാലിയായി എങ്കിലും ലോകപ്രസിദ്ധമായ വാട്ടർലൂ യുദ്ധരംഗത്തിൽവെച്ചു നിഗ്രഹിഷം പരാജിതനായി.

ഇംഗ്ലണ്ടുമുതലായ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ കൗശലത്തിൽസ്വീകരിച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കി സെൻറ് ഹെലീന എന്ന വിദേശീയ ദ്വീപിലേയ്ക്കയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അവിടെ അല്പകാലം ഏകാകിയായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനുശേഷം ഈ മഹാനായ ലോകജേതാവു തന്റെ ജീവിതം 1840-ാംവർഷത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു.

കേവലം സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജാതനായി ഭരണാധികാരം ലഭിച്ച രാജസ്ഥാനവും ചക്രവർത്തിപദവും പ്രാപിച്ച ഇത്തരം മഹാന്മാർ ലോകത്തു് അത്യപൂർവ്വമാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. .....1008..... Acc. No. ..11194....

This book should be returned on or before the date last stamped below.

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

M08
DEV-A 11194

ദേവകിഅമ്മ , എൻ. കെ.

ആദർശ ജീവിതം.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
M08
Call No. D.E.V.-A Acc. No. 11194
Author ദേവകി അമ്മ ടി.
Title അമ്മാമ്മ ജീവിതം

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org